

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

40

40

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ:

Συνδρομή έτησία	Δρ. 100	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ:	
> έξαμηνιαία	60	'Απλού	Δρ. 10
'Εξωτερικού έτησία	200	Διπλού	15

Αί συνδρομαί αρχονται την 1ην 'Ιανουαρίου και είναι προπληρωτέαι.

Διεύθυνσις και Γραφεία: 'Αλεξάνδρου Σούτσου 26

'Επί τής Συντάξεως: ΕΛΜΙΝΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

*Εκκλησίαις του 'Εθνικού Συμβουλίου των 'Ελληνίδων.—'Η δράσις του Ε. Σ. Ε. κατά την πολεμικήν περίοδον.—'Η Μητρική καρδιά και ο πόλεμος υπό Ρ. Κορομηλά—Γυναίκες τής Πίνδου, υπό Α. Νικοκάβουρ—'Ηρωίδες τής 'Ηπείρου—Τῆς Δέσπως. Τῆς Λένως Μπότσαρη Δημοτ. τραγούδια.—'Η δράσις τῆς Φανέλλας του Στρατιώτου.—'Ο Πόλεμος καί ἡ Ε. Ο. Ν. υπό Κ. Σβορώνου—Μιά φωνή ἀπό τό Λονδίνον.—Δυό αξιομίμητα Παραδείγματα—Μιά συγκινητική προσφορά.—Εἰδήσεις.—Πλεκτά γιά τοὺς στρατιώτας μας.

*'Η εἰκὼν τοῦ ἐξωφύλλου παρεχωρήθη εὐγενῶς ὑπὸ τῆς Κας Νέλλης

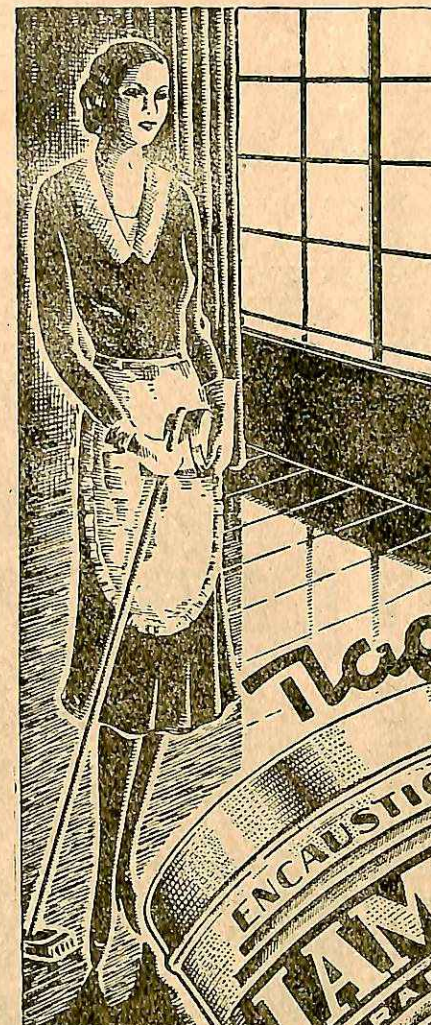
ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ ΣΤΟΡ ΠΟΛΥΤΕΛΗ

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ
ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΙΧΩΝ Κ.Τ.Λ

ΔΗΜ. ΒΑΣΑΜΑΚΗΣ

7 ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ-ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΤΗΛΕΦ.28-256

ΠΟΛΕΙΤΑΙ ΜΟΝΟΝ
ΕΙΣ ΔΟΧΕΙΑ
ΟΥΔΕΠΟΤΕ
ΧΥΜΑ

Οικονομική διότι έχει

τετραπλήν απόδοσιν

Παρκέλιν

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΟΡΕΑ Α. Παπακώστα

10-9-81

ΑΡΙΘ. 30254

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ ΣΤΑΔΙΟΥ 9 ΠΛΟΥΤΟΣ ΔΩΡΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

ΤΙΜΕΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

ΖΩΝΕΣ · ΜΑΓΙΩ · ΚΟΡΣΕΔΕΣ ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΙ

Τοῦ παγκοσμίου φήμης Οἴκου BARRERE τῶν Παρισίων. Ἐπίσης ΖΩΝΕΣ, ΙΑΤΡΙΚΕΣ: ΠΤΩΞΕΩΣ ΣΤΟΜΑΧΟΥ, ΝΕΦΡΩΝ, ΣΠΛΑΓΧΝΩΝ, ΚΗΛΗΣ, ΜΗΤΡΑΣ, ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ, ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗΣ καὶ ΜΕΤΕΓΧΕΙΡΗΤΙΚΕΣ ΕΤΟΙΜΕΣ καὶ ἐπὶ ΜΕΤΡΩ

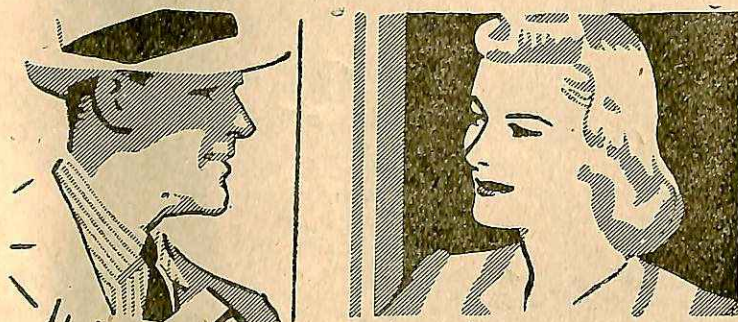
ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΗΛΗΝ. Συνιστῶμεν τοὺς ἐπιδέσμους· ΥΠΕΡ ΝΕΟ ΜΠΑΡΡΕΡ χωρίς ΠΕΛΟΤΕΣ χωρίς ΕΛΑΣΜΑΤΑ. ΕΙΔΙΚΟΣ ΤΕΧΝΙΚΟΣ καὶ προσωπικὸν ἄρτιον εὐρίσκεται πάντοτε εἰς τὴν διάθεσίν σας.

Διὰ ΚΙΡΣΟΥΣ καὶ ΦΛΕΒΙΤΙΔΑ: ΚΑΛΤΣΕΣ ἐλαστικές νέας παραλαβῆς, ἐντελῶς ἀδιόρατες, καὶ ἐπιδεσμοὶ ἐλαστικοὶ Idéal, Velpeau κλπ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

52-673
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 52-675

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ

Μία ἐξόκληση ἡμέρα ἐργασίας
Κίνδυνος γιὰ τὸ πρόσωπο

Καὶ ὁμως ὁ σύζυγός σας ἤθελε ἐπιστρέφω σπῆτι νὰ σᾶς εὖρη θελκτική καὶ φρέσκια. Ἡ πούδρα καὶ τὸ κομπάκ Μυστικουμ (Mystikum) μποροῦν σὲ μερικὰ δευτερόλεπτα νὰ σᾶς ξαναδώσουν τὴν ὡμορφιά καὶ νὰ ἐξαιλεῖται ὅλα τὰ σημάδια τῆς κοπώσεως. Ἡ πούδρα καὶ τὸ κομπάκ Μυστικουμ εἶναι σάν ἓνα διάφανο πέπλο πού ἐξιδανικεύει, φρεσκάρει καὶ χαρίζει στὸ πρόσωπο μιὰ γοητεία ἐλκυστική. Ἡ πούδρα καὶ τὸ κομπάκ Μυστικουμ εἶναι λεπτὰ σάν ἀχνὸς καὶ ἀρωματισμένα ὑπέροχα. Ζητεῖτε μ' ἐπιμονὴ παντοῦ τὰ καλλυντικὰ Σέρκ.

Π Ο Υ Δ Ρ Α
Μυστικουμ
Κ Ο Μ Π Α Κ Τ

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ, 26

ΕΤΟΣ Κ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1940

ΑΡΙΘ. 12

Ἐκκλησίαι τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑλληνίδων Ὁμοσπονδίας τῶν Γυν. Σωματείων τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τίς Γυναῖκες ὅλου τοῦ Κόσμου

(Ἐραδιοφωνήθη τὴν 1)12)40)

Οἱ γυναῖκες τῆς Ἑλλάδος· σᾶς μιλοῦν. — Ἐστείλαμε τοὺς ἄνδρες, τὰ παιδιά μας, τὰ ἀδελφία μας νὰ πολεμήσουν καὶ εὐλογῆσαμε τὰ ὅπλα τους: ἔπρεπε ὅλοι νὰ πάνε καὶ πῆγαν ὅλοι, γιατί ἔτσι ἀνατρέφουν οἱ Ἑλληνίδες τὰ παιδιά τους, καὶ γιατί μιὰ παλῆα κληρονομία τοὺς φέρνει στὸ δρόμο τῆς ἐλευθέρης ζωῆς καὶ τοῦ δοξασμένου θανάτου.

Ἐκεῖνοι ἔφυγαν χαρούμενοι στὸ κάλεσμα τῆς μεγάλης Μητέρας· ἐμεῖς, ἐπνίξαμε τὴν ἀνησυχία μας μέσα στὴ βεβαιότητα πὼς ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τους θὰ βγῇ ἓνας καινούριος κόσμος, εἰρηνικός καὶ δίκαιος, πὼς τὴ νίκη τους θὰ τὴν χαιρετήσουν λυτρωμένα ἑκατομμύρια παιδιά σὲ κάθε γῆ, θὰ τὴν εὐλογήσουν ἑκατομμύρια γυναῖκες πού θὰ ἰδοῦν νὰ ξαναθίζουν τὰ σπῆτια τους στὴν ἀσφάλεια καὶ τὴ χαρά.

Ἐπῆγαν νὰ πολεμήσουν γιὰ σᾶς. Ἐνώσετε τίς προσευχές σας μὲ τίς δικές μας. Κάνετε μὲ τὰ λόγια σας καὶ μὲ τὰ ἔργα σας νὰ νοιώσουν τρυφερὴ τὴ γυναικεία καρδιά, ἀπαλὰ τὰ γυναικεῖα χέρια νὰ δουλεύουν γιὰ τὴ ζεστασιά καὶ τὴν ξεκούρασί

τους. — Μιλήστε γιὰ κείνους στὰ σπῆτια σας μὲ ἀγάπη, μὲ καμάρι.

Βοηθήστε μας γιατί τὸ ἔργο μας εἶναι βαρὺ.

Γυναῖκες ὅλου τοῦ κόσμου, μὴν ἐμπιστευθῆτε στὴν εἰρηνική σας θάλησι. Κι' ἐμεῖς τὸν πόλεμο αὐτὸ δὲν τὸν θελήσαμε καὶ δὲν τὸν ἐπιζητήσαμε. — Ἐνας ξένος, ἐχθρὸς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς γαλήνης τοῦ κόσμου μᾶς χτύπησε ἀνάνδρα, κρυφά, δολοφονικά.

Τὰ πρῶτα τοῦ θύματα δὲν ἦταν ψηλά, στὰ σύνορα ὅπου φρουροῦσαν οἱ ἄνδρες μας. Ἦταν γυναῖκες σάν κι' ἐσᾶς, παιδάκια σάν τὰ παιδάκια σας πού παίζανε ἀθῶα καὶ ἀνῆξερα στὰ περιβόλια.

Αὐτοὶ οἱ μικροὶ πρόμαχοι τῆς ἐλευθερίας σας σᾶς φωνάζουν μαζύ μας τώρα: "Γυναῖκες ὅλου τοῦ κόσμου, βοηθήστε μας νὰ νικήσουμε τὸν ἐχθρὸ σας, γιὰ νὰ μὴ φέρῃ ἓνα τέτοιο πόλεμο καὶ στὸν δικό σας τὸν τόπο."

Ἡ Πρόεδρος
ΣΜΑΡΑ ΔΗΜΑΡΑ

Ἡ Γεν. Γραμματεὺς
ΕΥΑΓΓ. ΒΑΡΔΑ

Τὰ Μέλη

Ἡ δράσις τοῦ Ε. Σ. Ε. κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον

Λίγες ἡμέρες μετὰ τὴν ἑναρξί τοῦ πολέμου πού ἡ πατρίς μας ἀνέλαβε κατὰ τῆς Ἰταλίας — πολέμου πού δὲν τὸν ζήτησε ἡ Ἑλλάς, μὰ στὸν ὁποῖο ρίχθηκε ὁμόφωνα, ὄχι ἀπλᾶ μὲ ἐγκαρτέρησι, ἀλλὰ μὲ ἐνθουσιώδη φανατισμό, — ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ε. Σ. Ε. συνῆλθε εἰς συνεδρίασιν διὰ νὰ ρυθμίση τὰ τῆς δράσεώς του

κατὰ τίς σοβαρὲς στιγμὲς πού περνᾷ τὸ ἔθνος μας.

Ἡ πρώτη ἀπόφασίς της ἦτο τὸ Ε.Σ.Ε. νὰ ἀφίστη κάθε θεωρητικὴν ἐργασία μὲ τὴν ὁποίαν ὡς τώρα ἡσχολεῖτο, καὶ νὰ στρέψῃ ὅλες του τίς δυνάμεις στὴν ἐκτέλεσι ἐργων ἀμέσως σχετιζομένων μὲ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα τῆς πατρίδος μας.

Συνέταξε πρὸς τοῦτο τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν.

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε,

Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῶν Ἑλληνίδων, ἀντιπροσωπεύον ὅλον τὸν γυναικεῖον κόσμον τῆς Ἑλλάδος, μὲ μίαν ψυχὴν καὶ ἓνα παλμόν, ἐπιθυμεῖ νὰ βεβαιώσῃ τὴν ὕμετέραν Ἐξοχότητα, ὅτι κατὰ τὰς ἱερὰς αὐτὰς στιγμὰς, ὁπότε ἡ Πατρίς ἔχει ἀνάγκη τῆς συμβολῆς ὅλων τῶν παιδιῶν τῆς, μίαν μόνον ἔχομεν σκέψιν, νὰ ἐνισχύσωμεν τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως μὲ ὅλας μᾶς τὰς δυνάμεις, ἀφιερώνουσαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς, κάθῃ μᾶς στιγμὴν καὶ κάθε μᾶς ἐνέργειαν.

Ἦδη, κατόπιν ἐνεργειῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων δηλώσεις 50 Κυριῶν αἱ ὁποῖαι προσφέρονται νὰ ἐργασθῶν ἐθελοντικῶς, ἡ δὲ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν σημερινὴν τῆς συνεδρίαν ἐψήφισε τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δραχμῶν, διὰ νὰ ὁργανωθῶν σταθμοὶ (cantines) εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ Στρατοῦ μᾶς.

Ἀναμένουσαι τὴν ἔγκρισιν τῆς ὕμετέρας Ἐξοχότητος ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω.

Διατελοῦμεν μετὰ πάσης τιμῆς

Ἡ Πρόεδρος

Ἡ Γεν. Γραμματεὺς

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, μέσα στὶς τόσες φροντίδες πού τὸν βαρύνουν τὶς ἡμέρες αὐτές, ἐζήτησε νὰ συνενηθῇ αὐτοπροσώπως μὲ τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὴν 12ην Νοεμβρίου.

Κατὰ τὴν ἀκρόασιν αὐτήν, στήν ὁποίαν παρέστη καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Προνοίας ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς δράσεως τοῦ Ε. Σ. Ε. κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον. Συμφώνως μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Ἑλληνίδων, θὰ συνεργασθῇ, ὡς ὁργανισμὸς αὐτελὴς μὲ τὴν Π. Υ. Α. Μ. (Περιφερειακὴν Ὑπηρεσίαν Ἀλληλεγγύης Μετώπου) τῆς Ἐθν. Ὁργανώσεως Νεολαίας, διὰ τὴν περιθαλψίν τῶν οἰκογενειῶν τῶν στρατευμένων. Ἡ δύναμις τῶν 150 κυριῶν πού μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἶχαν δηλώσει εἰς τὸ Ε. Σ. Ε. ὅτι προσφέροντο πρόθυμοι νὰ ἐργασθῶν ἐθελοντικῶς ὅπου θὰ ἦτο περισσοτέρα ἀνάγκη διὰ νὰ βοηθήσουν καὶ αὐτές στὸν ἀγῶνα τῆς πατρίδος μᾶς, — σημειωτέον ὅτι ἔκτοτε ὁ ἀριθμὸς τῶν δηλώσεων ὁ-

λοένα αὐξάνει, — θὰ ἀφωσιώνετο ἔτσι ὁλόκληρη εἰς μίαν συγκεκριμένην δρᾶσιν καὶ θὰ ἀπέδιδε τὰ καλύτερα δυνατὰ ἀποτελέσματα.

Κατόπιν συνενηθῆσε μὲ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθν. Προνοίας καὶ τῆς Π. Υ. Α. Μ. τὸ Ε. Σ. Ε. ἀνέλαβε τὴν ὁργάνωσιν καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς λειτουργίας τῶν Παιδικῶν Στεγῶν πού ἡ Π. Υ. Α. Μ. εἶχεν ἀποφασίσῃ ἤδη νὰ ἰδρῦσῃ γιὰ τὰ παιδάκια 3 ἕως 7 ἐτῶν. Στενῶς συνεργαζόμενον μὲ τὴν Π. Υ. Α. Μ. — ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ὅλην τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἔργου, συγχρόνως δὲ παρέχει καὶ κάθῃ ἄλλην δυνατὴν εὐκολίαν διὰ τὴν ὁργάνωσιν του, θὰ βοηθήσῃ δὲ καὶ μὲ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. στήν λειτουργίαν τῶν Στεγῶν, — τὸ Ε. Σ. Ε. φροντίζει ἤδη διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν καταλλήλων οἰκημάτων ὅπου θὰ λειτουργήσουν οἱ Παιδ. Στέγες, διὰ τὴν ἐπίπλωσιν των, καθὼς καὶ τὸν ἱματισμόν, καὶ τὸν ἐπισιτισμόν τῶν μικρῶν τροφίμων των.

Παιδικὲς Στέγες θὰ ἰδρῶνται στὶς συνοικίες ὅπου συμφώνως μὲ τὶς στατιστικὰς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Προνοίας ὑπάρχει μεγαλύτερος ἀριθμὸς ἀπόρων οἰκογενειῶν, πρὸς τὸ παρὸν σὲ 10 περίπου κέντρα. Θὰ λειτουργήσουν δὲ σὲ οἰκήματα τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν καταφύγια. Κάθῃ Στέγη θὰ περιλαμβάνῃ 80 παιδάκια 3 — 7 ἐτῶν, πού θὰ προσέρχωνται στὶς 8 τὸ πρωῒ καὶ θὰ μένουν ὡς τὶς 5 τὸ ἀπόγευμα. Θὰ τοὺς δίδεται δὲ γάλα τὸ πρωῒ, φαγητὸν τὸ μεσημέρι, καὶ δειλινὸ τὸ ἀπόγευμα. Τὰ παιδάκια θὰ βρίσκωνται ὑπὸ τὴν ὑπεύθυνον ἐπίβλεψιν τῶν κυριῶν τοῦ Ε. Σ. Ε. βοηθουμένων ἀπὸ νέας τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. αἱ ὁποῖαι θὰ φροντίζουν ἰδίως διὰ τὴν ψυχολογίαν τῶν μικρῶν. Τὴν ἱατρικὴν ἐπίβλεψιν θὰ ἔχουν γυναικεῖς ἱατροὶ ἡ τελειόφοιτοι τῆς ἱατρικῆς.

Παραπλεύρως μὲ τὴν δρᾶσιν του διὰ τὶς Παιδικὲς Στέγες, τὸ Ε. Σ. Ε. κατήρτισε Τμήμα Πλεκτικῆς καὶ Ραπτικῆς τὸ ὁποῖον ἐργάζεται μὲ ἐξαιρετικὸν ζήλον. Πλέκονται μάλιστα διὰ τὴν «Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου» καὶ ράπτονται παιδικὰ φορεματάκια ἀπὸ τὰ ὑφάσματα τὰ ὁποῖα εἶχε συγκεντρώσει ἡ Κ. Υ. Α. Μ. καὶ πού διετέθησαν ὑπ' αὐτῆς διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Τὸ Τμήμα τῆς Κονίστρας Πετραλώνων ἐξακολουθεῖ τὴν ἰδιαίτερη δρᾶσιν του γιὰ τὰ ἄπορα παιδάκια τῆς συνοικίας, καὶ τὸ Νομικὸν Τμήμα, γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὶς γυναῖκες τῶν στρατευμένων θὰ παρέχῃ σ' αὐτές δωρεὰν νομικὰς συμβουλὰς. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν αἱ δικηγόροι τοῦ Νομικοῦ Τμήματος

θὰ ὀρίσουν ὥρες παροχῆς Νομικῶν συμβουλῶν, σ' ὅλες τὶς Παιδικὰς Στέγες.

Συμφώνως μὲ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐπιθυμίαν, οἱ 20.000 δραχμὲς τὶς ὁποῖες ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ εἶχε ψηφίσει ἀρχικῶς διὰ τὴν ἰδρυσίν *cantines* γιὰ τοὺς ἀναχωροῦντας στρατιώτας, καὶ κατόπιν ὑπὲρ τῶν Παιδ. Στεγῶν, διετέθησαν εἰς τὸν Πανελληνιον ἔρανον Κοινωνικῆς Προνοίας.

Τὸ Ε. Σ. Ε. ἀπηύθυνε πρὸς τὶς γυναῖκες ὅλου τοῦ κόσμου τὴν εἰς τὴν πρώτην σελίδα δημοσιευμένην ἑκκλήσιν ἡ ὁποία καὶ ἐξεφωνήθη ραδιοφωνικῶς τὴν 1ην Δεκεμβρίου.

Συνεπῆς πρὸς τὴν ἀπόφασιν νὰ διαθέσῃ ὅλες τῆς τὶς δυνάμεις, ὑλικὰς, ἡθικὰς, σω-

ματικὰς, στήν πάνδημη συμβολὴ στὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ε. Σ. Ε. βρίσκεται σήμερα ἀναγκασμένη πρὸς μεγάλη τῆς λύπη, νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν διακοπὴν τῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἑλληνίδος».

Μὲ ξεχωριστὴ συγκίνησιν, ἔπειτα ἀπὸ 20 ὅλα χρόνια κατὰ τὰ ὁποῖα ἀνελλιπῶς ἐξεδίδετο, ἡ «Ἑλληνίς» ἀποχαιρετᾷ τὸ ἀγαπητὸ ἀνωγνώστικόν της κοινὸν πού τὴν περιέβαλλε πάντα μὲ τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ τὴν στοργικὴν ὑποστήριξιν του. Ἐλπίζει κ' εὐχεται νὰ τὸ ξανάβρῃ πάντα πρόθυμον καὶ τὸ ἴδιο εὐνοϊκόν, σ' ἓνα μέλλον ὅχι πολὺ μακρυνόν, ὅταν ἡ δοξασμένη νίκη θάξῃ στεφανώσῃ τὸν ἡρωϊκὸν ἀγῶνα τῆς ἀγαπημένης μᾶς πατρίδος.

Ἡ μητρικὴ καρδιὰ καὶ ὁ πόλεμος

(Ἐξεφωνήθη ἀπὸ ραδιοφώνου τὴν 29-11-1940)

Στὸ ὀλιγοήμερο χρονικὸ διάστημα τοῦ πολεμικοῦ συναγεμιοῦ πού μᾶς ξεσήκωσε, εἶδα νὰ προβάλλουν πολλὰ διδάγματα πού δὲν τὰ περιμέναμε. Οὔτε καὶ τὰ ἐφантаζόμεθα ποτέ. Ἐκεῖνα ὅμως πού μοῦ ἔκαναν, φυσικά, μεγαλειότερη ἐντύπωσιν, εἶναι ὅσα διέκρινα στὸν τομέα τῆς μητρικῆς καρδιᾶς, καὶ τὰ ὁποῖα, εἶμαι ἀπολύτως βέβαιη, θὰ τὰ εἶδαν καὶ θὰ τὰ ἐνοιῶσαν ὅλες οἱ μητέρες.

Πρέπει πρῶτα νὰ κάμω μίαν ἐξομολόγησιν, γιὰ νὰ ἐλαφρώσω τὴ συνείδησί μου ἀπὸ ἓνα βάρος πού ἐδοκίμασα, ἔστω καὶ ἀργά. Στὸν περασμένο πόλεμον, τὸν Παγκόσμιον, καὶ στὶς τραγικὰς περιπέτειες τῆς φυλῆς μᾶς πού εἶχεν ὡς μίαν ἀπὸ τὶς συνέπειάς του, δὲν ἐδοκίμασα καμμιάν ἀξίαν λόγου ἀντησυχίαν, καὶ μάλιστα, δὲν αἰσθάνθηκα νὰ μοῦ κινῆται κανενὸς εἶδους ἐνδιαφέρον. Ὅχι βέβαια ὅτι ἔμεινα τελείως ἀδιάφορη μπροστὰ σ' ἐκείνη τὴν ἀνεκδιήγητην κοσμοχαλασίαν, οὔτε πῶς δὲν πρόσεξα τὸν πόνο πού θὰ ἐδοκίμασαν τόσες χιλιάδες καὶ χιλιάδες μητέρες νὰ μεγαλώνουν μὲ καμάρι τὰ παιδιὰ τους γιὰ νὰ τὰ βλέπουν, μὲ ποιὸ τρόπο, νὰ παραδίδωνται ὁλοκαύτωμα στὸν Μολὸχ τῆς κακῆς διπλωματίας, μητέρας τῶν πολέμων. Ἀλλὰ ἔμεινα ψυχρὴ στὴ μακρυνὴ ἐκείνη δυστυχία καί, σήμερα, ἄλλην ἐξήγησιν δὲν δίνω σὲ ἄπλο ἐκείνο φαινόμενο, παρὰ ὅτι ἐσκεπτόμουν ἐγωϊστικά, ἴσως γιὰ τὴν δικὰ μου τὰ παιδιὰ ἦσαν μικρά, καὶ ὁ κίνδυνος δὲν μπορούσε νὰ τὰ φθάσῃ, δὲν τ' ἀπειλοῦσε, δὲν τὰ ἐνοίαζε.

Τώρα, τὰ πσιδιά μου εἶναι ἐμπόλεμα. Καὶ τὸ πρῶτο αἶσθημα πού ἐδοκίμασα τὸ πρῶτὴ τῆς 28 Ὀκτωβρίου, ἦταν πῶς ὁ πόλεμος ἐκηρύχθηκεν ἐναντίον τους. Ἐκείνη τὴ στιγμή, — ἀλήθεια, τί παράξενα πού δουλεύει τὸ ἀνθρώπινο μυαλό —, μόνον ἐκείνη τὴ στιγμή, ὅλη ἡ φρίκη τοῦ περασμένου πολέμου, τοῦ Παγκόσμιου, ὅλες οἱ τραγικὲς περιπέτειες τῆς φυλῆς μᾶς πού τὸν ἀκολούθησαν, ξαφνικὰ ἀνεπήδησαν μπροστὰ μου σὰν ἓνα κατάμουρο σύννεφο μὲ μίαν τρομερὴν καταιγίδα πού ξέσπασε, σὰν νὰ ἤθελε νὰ μὲ τιμωρήσῃ γιὰ τὴν περασμένη ἀδιαφορίαν μου. Ἐτοί τοῦλάχιστον ἐξήγησα τὰ ὅσα αἰσθάνθηκα τὴν πρώτη ἐκείνη στιγμή, καὶ φαντάζομαι ὅτι κάθῃ μητέρα, τὴν ἴδια στιγμή, σιωπηλὴ, θὰ εἶχε μίαν καὶ τὴν ἴδια σκέψιν.

Ἐκεῖνο ὅμως πού μὲ καταπλήσσει εἶναι τοῦτο: Φόβος δὲν ἐδοκίμασα. Δὲν θὰ μπορούσα νὰ τὸ πιστέψω, ἂν δὲν ἦμουν εἰς θέσιν νὰ τὸ πιστοποιήσω πραγματικά. Καὶ σήμερα ἀναρωτιέμαι ἀκόμη, πού πρέπει τάχα ν' ἀποδώσω αὐτὸ τὸ παράξενο αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας μέσα στὸν κίνδυνον, αὐτὴ τὴν πεποίθησιν μέσα στήν πολεμικὴν ἀνεμοζάλη, ὅπου ὁ πόλεμος ὁ τωρινὸς εἶναι ἐντελῶς καινούργιος καὶ ἀνόμιος ἀπὸ ὅλους τοὺς περασμένους καὶ δὲν μοιάζει μὲ τοὺς ἄλλους πού ξέραμε, ἀκουστὰ καὶ διαβαστά, παρὰ μόνον στήν ἐντέλεια τῆς καταστροφῆς καὶ στήν τρομερὴν ἐπέκτασί του.

Βέβαια, δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ δώσω θετικήν ἀπάντησιν σὲ τέτοια μεγάλα ἐρωτήματα. Νομίζω ὅμως ὅτι μπορῶ νὰ ξεδια-

λύνω μέσα στα πολλά, αυτά τα όλγια. Σήμερα, δεν κινδυνεύει μονάχα ο πολεμιστής στο μέτωπο. Κινδυνεύει ο κόσμος όλος. Τα παλληκάρια που αγωνίζονται, αυτά θα δώσουν τη νίκη. Εμείς όμως που μένομε στις πόλεις, χωρίς ν' αγωνισθούμε πρέπει να νικήσουμε τον ίδιο τον εαυτό μας. Γιατί αυτός είναι ο μεγάλος μας έχθρος, να χάσουμε τη ψυχραιμία, να υποκύψωμε στον πόλεμο των νευρών. Από το σημείο αυτό παύει ο έγωισμός, παύει ο περιορισμός του κινδύνου γύρω από τ' αγαπημένα παιδιά, και αρχίζει ν' απλώνεται ένα άλλο συναίσθημα, απροσδόκητο έως τώρα, αλλά τόσο φανερό ύστερα από την 28 'Οκτωβρίου, και τα όσα την ακολουθήσαν. Σκεφθήτε λιγάκι την πραγματική μορφή του σημερινού πολέμου. Από παντού σε κτυπά, αμείλικτος, ο έχθρος. Και παντού ο κτυπά.

Στο μέτωπο τουλάχιστον, τα παλληκάρια έχουν και τη δύναμη και τα όπλα ν' απαντήσουν, να κτυπήσουν κι' αυτά. Μά ο άμαχος πληθυσμός, οι γέροι, οι γυναίκες, τα παιδιά; Πώς ν' απαντήσουν από το καλύβι τους, από τον άγρό τους, από το εργαστήρι τους, από την εκκλησία;

Ίσως λοιπόν η αγκυρότητα αυτού του πολέμου, ίσως η προστυχιά των σημερινών μας αντιπάλων, ίσως η φρικτή αθλιότητα στην όποιαν εξέπεσε πια η αποβαρβαρωμένη ανθρωπότητα της βίας, μάς άλλαξε τα αισθήματα. Κι' ενώ θα έπρεπε σήμερα να δοκιμάζαμε το αίσθημα του τρόμου, σύμφωνα με τη λογική, και όπως θα συνέβαινε σε κάθε μητέρα, στους πολέμους του περασμένου καιρού, τώρα με γαλήνη, με πεποίθηση, με αληθινή εμπιστοσύνη κυττάζομε κατάματα τον κίνδυνο και επαναλαμβάνομε την υπερήφανη απάντησι του 'Αρχηγού της Κυβερνήσεως:

— Ούτε σπιθαμή. Ούτε σπιθαμή.

Και λέγω, με το μυαλό το δικό μου βέβαια, αλλά φαντάζομαι πώς εκφράζω και τη σκέψι που θα έχουν χιλιάδες μητέρων σαν κι' εμένα, ότι αυτή η γαλήνη, η πεποίθησις, η εμπιστοσύνη οφείλεται κυρίως σ' αυτό το απροσδιόριστο πνεύμα που μάς ετόνωσεν η 28 'Οκτωβρίου, ημέρα μεγάλη, ιστορική, γιατί μάς ξαναγύρισε στην αιώνια 'Ελλάδα, όπως την όνειρεύεται ο κόσμος όλος, ωραία, ευγενική, υπερήφανη.

Άλλοτε μου βάρυνε την ψυχή η ευχή της Σπαρτιάτιδος μητέρας που όπλιζε τον γυιό της για να πάη στον πόλεμο με τό: «'Η τάν η επί τας». 'Η να ξαναγύρισης με την ασπίδα σου, η να σε φέρουν σηκωτό, πάνω σ' αυτήν. Δεν λογαριάζε το παιδί της.

Ζωντανό η πεθαμένο, την ασπίδα ήθελε, αυτή και μόνη είχε αξία. Και θυμούνται ένα ξένο θυμόσοφο που εξηγούσε το ρητόν, ότι έσπάνιζαν στη Σπάρτη τα εργοστάσια για την κατασκευή των όπλων, και η Λάκαινα έζητούσε να οικονομήσει τις ασπίδες. «Γιατί, προσέθετεν ο θυμόσοφος εκείνος, αυτού του είδους ο στεγνός πατριωτισμός αντίκειται στην ανθρωπινή φύσι. Μια μάνα, δεν μπορεί να ιδή σκοτωμένο, το ζωντανό της παιδί».

Και όμως, αυτό ακριβώς το είδα τις τελευταίες ημέρες που πήγα να συλλυπηθώ μια φίλη μου, την μητέρα του Γιάννη Σακελλαρίου, του ήρωικού αεροπόρου τον όποιον έδολοφόνησαν τόσο χυδαία οι 'Ιταλοί. Καθώς έμαθα, είχαν εξαντλήσει τα πυρομαχικά του, άνω από τη Ζίτσα της 'Ηπείρου. Να υποχωρήσει δεν ήθελε. 'Ωρμησε λοιπόν με το αεροπλάνο του, κι' εκτύπησε ένα έχθρικό, το άνέτρεψε, αλλά και αυτός άνετράπη. Αυτόματα έλειτούργησε το αλεξιπτώτό του. Άλλα όταν τον βρήκαν, ήταν σκοτωμένος από τις έχθρικές σφαίρες. Παρά τα νόμιμα τα διεσνή, παρά τον στοιχειώδη ανθρωπισμό, οι ένοπλοι αεροπόροι του έχθρου που σαν τις σφήκες τον έτριγυρνούσαν, με τα μυδραλλιοβόλα τους τον σκότωσαν την ώρα που, άοπλος και άργα, κατέβαινε στη γή που υπερασπίσθη.

Οι έφημερίδες ανήγγειλαν το κατόρθωμά του. Έγραψαν όμως ότι ο αεροπόρος έσώθη, διότι οι άλλοι σύντροφοί του στην έναέριο εκείνη μάχη, αυτό άντελήφθησαν μέσα στις λίγες στιγμές που χωρίζουν χιλιόμετρα ολόκληρα. Από τότε όμως, τίποτε δεν έγράφη, ούτε άν έσώθη, ούτε άν κτυπήθηκε, ούτε άν έσκοτώθη. Η μητέρα του όμως, σαν μάνα, την ίδια μέρα είχε μια τρομερή αγωνία. Θα έλεγε πώς αυτή χαροπαλεύει για το μονάκριβό της που σκοτώθηκε. Κι' έπειτα; Μέρες ολόκληρες, κανένας δεν της έλεγε τίποτε το θετικό. Ζή το παιδί της; Πέθανε το παιδί της; Μήπως τυραννιέται πουθενά;

Και νά, η μητέρα του σημερινού πολέμου. Ζωντανό το μονάκριβο παιδί, το μοιρολογά, μ' αυτά τα λίγα λόγια:

— Τουλάχιστο, θα πάη για κάποιο σκοπό.

Τι άλλο είναι αυτά τα λόγια, παρά μια διαφορετική μορφή του ρητού της Λάκαινας μητέρας; Έτσι, να πεθάνη ωραία, ευγενικά, σωστό παλληκάρκι. Όχι σε γυμνάσια, όχι σε ακροβασίες, όχι από κανένα τυχαίο δυστύχημα. Ποιος ξέρει πόσες προηγούμενες λαχτάρες θα θυμήθηκε, ποιές άλλες μάνες που θα έκλαψαν τα δικά τους τα παιδιά,

τ' αδικοσκοτωμένα δίχως λόγο, δίχως δόξα, δίχως σκοπό.

Κι' ήταν εκεί μια άλλη μητέρα που έλεγε πώς αυτή δεν είναι ήρωική, και δεν καταλαβαίνει για ποιο λόγο να θυσιάζονται τόσα παλληκάρια, έπειδή το θέλουν δυο τρεις τρελλοί. Μά όταν της έπρόβαλαν το έρώτημα, τι θα αποκρινόταν στις τρεις το πρωί, την 28 'Οκτωβρίου, η μητέρα εκείνη που όμολογούσε πώς δεν ήταν ήρωική, έζύγιασε τα λόγια της και αποκρίθηκε την διάχυτη απάντησι που πλημμυρίζει όλη την 'Ελλάδα:

— Ούτε σπιθαμή. Ούτε σπιθαμή.

Βέβαια, είναι οκληρός ο πόλεμος. Είναι ήλίσιος τώρα που η ανθρωπότητα γνώρισε τόσα αγαθά από τον πολιτισμό. Είναι όμως ένα κακό αναγκαίο, αναπόφευκτο, ακριβώς για να γλυτώσει αυτός ο πολιτισμός, για να επικρατήσει ο ανθρωπισμός, και η όμορφιά να νικήση την άσχήμια, την προστυχιά, τη βία. Πολλές μητέρες θα κλάψουν τα παιδιά τους. Καμιά απ' όλες

μας δεν ξέρομε τι έγραψεν η Μοΐρα. Ένα μόνο πρέπει να λογαριάζωμε, πώς δεν θα πάν χαμένα. Για ένα σκοπό θα πάν, ωραία, εύγεια, σωστά παλληκάρια...

Στον περασμένο πόλεμο, τον Παγκόσμιο, οι 'Αμερικανοί δεν έφορούσαν μαύρα για τ' αμερικανόπουλα που χάθηκαν. Ένα χρυσό αστέρι, βγαλμένο από τη πολυάστερη σημαία της Συμπολιτείας, έγινε το υπερήφανο δείγμα πώς, κάποιος δικός τους, έπεσε μαχόμενος για την 'Ιδέα. Πόσο θα εύχόμουν να γίνη κάτι τέτοιο κι' εδώ. Να μη δούμε τ' απαίσια τα μαύρα που σκεπάζουν το άδοξο τέλος της άρρώστειας και των γηραιών. Για τη μεγάλη δοκιμασία του πολέμου, ένας χρυσός σταυρός, ένα μικρό σταυρουδάκι βγαλμένο από τη δική μας τη σημαία, να είναι το υπερήφανο δείγμα της θυσίας στην 'Ιδέα την 'Ελληνική.

Τα στηση της μητέρας που εγαλούχησαν τα παλληκάρια, έτσι να τα πενήσουν.

ΡΙΤΣΑ ΚΟΡΟΜΗΛΑ

Γυναίκες της Πίνδου

Η διαταγή ήταν γρήγορη και έπιτακτική. Να σταλεί άμέσως, άμέσως στρατός άπάνω στο βουνό έστω και χωρίς έφοδιοπομπή. Έπρεπε με κάθε θυσία ο έχθρος να χτυπηθεί ακριβώς την ώρα που χυμούσε άπάνω μας. Ήταν οι πρώτες ώρες, οι πρώτες μέρες που έκριναν την τύχη μας. Άν κατάφερνε ο έχθρος να παραβιάσει την είσοδο, άλλοίμονο! Ήταν οι μέρες εκείνες οι μεγάλες και τραγικές, που ο στρατός πήγαινε να υπερασπιστεί την έλευθερία του και την τιμή του, που του την πρόσβαλαν έτσι ύπουλα και πρόστυχα και μεις εδώ κάτω παρακολουθούσαμε με την σκέψη και με σφιγμένη την καρδιά.

Κρέμονταν από κείνες τις στιγμές η ύπαρξίς μας. Έδώ κάτω, τα λιγόλογα άνακωνά του στρατηγείου και οι ύμνοι οι άτέλειωτοι οι ξένοι για την τόλμη μας και το ξεσήκωμα της Φυλής απ' άκρο σ' άκρο του κόσμου. Μά κεί τι γίνονταν;

Άπό κεί πάνω θα εξαρτώνταν όλα. Άπάνω στα βουνά της Πίνδου. Άπάνω κεί ο στρατός μας, τα παιδιά μας που άφησαν σε μια στιγμή την ήμερη δουλειά, όργώνει τις λόχμες και τις χαράδρες και τις

λαγκαδιές και άνεβαίνει στις κορφές για να χτυπήσει από κεί πάνω τον έχθρο. Το βουνό περήφανο δοκιμάζει την άνατριχίλα της δόξης. Μυρίζει μπαρούτη και θυμάται την άλλη γενιά την κλέφτικη και η ψυχή του άναγαλλιάζει για την καινούργια τιμή.

Άπάνω στο σπλάχνα του θα γραφτούν κι' άλλες έποποιίες, θα ψαλθούν κι' άλλα τραγούδια. Ός τόσο τώρα το χακί άνυπομονεί να τούρσουν κι' άλλες βοήθειες, για να τσακίσουν τους ύβριστές της τιμής του. Πρέπει με κάθε θυσία να καταληφθεί ο Σμώλικας και από κεί πάνω να λυσάξουν τον έχθρο. Η άνάβαση πρέπει να γίνει γρήγορα. Οι στρατιώτες ν' άνεβούν για να καταλάβουν το ύψωμα. Τα πυροβόλα δένονται με σχοινιά για να φτάσουν πιο γρήγορα άπάνω, λένε οι σκόρπιες άκόμα πληροφορίες του μετώπου, με δυνάμειτη ξεσχίζονται οι σάρκες του βουνού και κατακυλάνε οι όγκοι του άπάνω στο έχθρικό στρατόπεδο. Και εξακολουθεί η άπλη στο μεγαλείο της είδηση πώς οι γυναίκες των γύρω χωριών άνεβάζουν άπάνω στο βουνό πυρομαχικά και τροφές στους μαχομένους άντρες. Μέσα στην άνεμοζάλη και τον άλα-

λαγμό της μάχης, αυτές κάνουν μια γραμμή από τις πλαγιές του βουνού ως άπάνω στην κορφή και περνάει ή μια στο χέρι της άλλης τὰ πολεμοφόδια ως τὸ στρατό. "Ετσι ὁ στρατὸς μπορεῖ ν' ἀπασχολεῖται ὁλόκληρος ἐκεῖ πάνω καὶ νὰ πολεμάει μὲ τὴν ἀνέσιν του καὶ ἔτσι διώχνει τὸν εἰσβολέα καὶ ἔτσι σωζόμαστε.

Φαντάζεστε τὸ χερόπιασμα αὐτὸ ἀπάνω κεῖ στὸ βουνὸ μὲς' τὸ κρῦο καὶ τὸ χιονόνερο καὶ μὲς' τὰ βόλια τοῦ ἐχθροῦ; Φαντάζεσθε τὸ καθήλωμα κάθε μιᾶς στὴ θέση της γιὰ νὰ μὴν ἀποκοπεῖ ἡ μεταβίβαση τῶν πολεμοφοδίων καὶ ὡς τόσο τὴ φωτιά πού περνάει ἀπὸ πάνω τους; Συλλαμβάνετε τὴν εἰκόνα ἀπὸ τὸ ἀνέμισμα ἐκεῖνο τοῦ τσεμπεριοῦ τὸ ξέφρενο μὲς' τοὺς χλαλοὺς τῆς μάχης; Νοιώθετε τὴν κόσμος ὑπέροχος ξεσπάει μέσα στὴν ἀπλὴ ἐκείνη γυναικεία ψυχὴ;

Ἀλλόφρονι σὰν τὴν ἀρχαία Μαινάδα, ἡ ἀπλοϊκὴ ἐκείνη γυναίκα πού λίγο πρὶν ἔσκαβε τὴ γῆ της καὶ ζοῦσε τὴ ζωῦλα της μὲς' τὸ φτωχικὸ καλυβάκι, τώρα στέκεται κεῖ ὁλόρθη, παραταγμένη πειθαρχικά σὰν στρατιώτης στὴ σειρά πού σχηματίστηκε ὡς ἀπάνω στὸ βουνὸ καὶ σηκώνει τὸ βάρος πού τῆς δίνει ἡ ἄλλη πλάι της γιὰ νὰ τὸ δώσει στὴ διπλανή της. Μερικὲς πέφτουν ἀπ' τὸ ἐχθρικό βόλι. Οἱ ἄλλες ἐξακολουθοῦν. Τὸ ἔργο τους ἐτελείωσε ὅταν ὁ,τι χρειάζονταν στοὺς πολεμιστὲς ἀνεβίστηκε ὡς ἀπάνω. "Αν τὶς ρώταγες ἔπειτα, θὰ σοῦλεγαν πὼς δὲν ἔκαναν τίποτα. Πὼς ἔπρεπε μονάχα νὰ βοηθήσουν τὸ στρατό. Μὰ αὐτὲς ἔκαναν μιὰ πολὺτιμη ὑπηρεσία, ὅπως εἶναι πάντα γεμάτη ἀλτρουϊσμὸ καὶ γλυκότης ὅλες οἱ γυναῖκες ὑπηρεσίες. Συντέλεσαν στὴν πρώτη μας νίκη, πού ἦταν καὶ ἡ πιὸ σπουδαία. "Εδιωξαν κι' αὐτὲς μαζί μὲ τοὺς τσολιάδες τοὺς Κενταύρους. "Ετρεξαν μέσα στὴ φωτιά, ἀψηφώντας τὴ ζωὴ τους καὶ ὑψώθηκαν στὴ συνείδηση τοῦ "Εθνους, ἀληθινὲς ἡρωίδες.

Χωρὶς λόγια καὶ ποιητικὲς ἐξάρσεις, χωρὶς

πνευματικὴ ἀνώτερη αἴσθηση οἱ γυναῖκες τῆς Πίνδου εἶναι ἀνεβασμένες στὸ πιὸ ψηλὸ σκαλοπατὶ τῆς σύγχρονης ἑλληνικῆς δόξας.

Ὅλες μας οἱ ὑπηρεσίες, ἡμῶν ἐδῶ κάτω τῶν γυναικῶν τῆς Ἑλλάδος, εἶναι βέβαια πολὺτιμες. Στέλνουμε τὰ παιδιά μας, τοὺς λατρεμένους μας στὸν πόλεμο καὶ ἡ καρδιά μας ὀργώνεται ἀπὸ τὴν ἀπαντοχή, τοὺς δεχόμαστε μὲ δάκρυα καὶ ρίγη ἀπὸ συγκίνηση, ὅταν γυρίζουν τραυματίες τιμημένοι, τοὺς πλέκουμε γιὰ νᾶναι κεῖ πάνω ζεστοί, δίνοντας τὴ σκέψη μας καὶ τὴ στοργή μας σ' ἐκείνους. "Ὅλα αὐτὰ εἶναι οἱ ὑπηρεσίες τῶν μετόπισθεν. Οἱ γυναῖκες τῆς Πίνδου πολέμησαν στὴν πρώτη γραμμή, στὴ γραμμὴ τοῦ πυρός.

"Εδωκάν τὴ ζωὴ τους ἄμεσα στὴν πατρίδα. Μιὰ ἀλυσίδα ἀπὸ σώματα γυναικεία ἀπάνω στὰ πλευρὰ τοῦ βουνού. Οἱ ἐφοδιοπομπὲς ἀνεβάζονται ἔτσι χέρι μὲ χέρι καὶ φτάνουν εἰς τοὺς μαχητὲς.

Τὰ βόλια τοῦ ἐχθροῦ πέφτουν γύρω βροχή. Αὐτὲς τίποτα. Ἡ ἀλυσίδα δὲ σπάει. Μερικὲς ἔπεσαν, λένε οἱ πληροφορίες τοῦ μετώπου. Οἱ ἄλλες ἐξακολουθοῦν. Καὶ οἱ τροφὲς καὶ τὰ πολεμοφόδια ὅλο ἀνεβαίνουν ὡς ἀπάνω. Θρυλικὴ εἰκόνα πού θὰ πρέπει ν' ἀποτελέσει τὸν καινούργιο μας ἔθνικὸ χορὸ.

Τὸ ἀνέμισμα τοῦ τσεμπεριοῦ καὶ τὸ λυγισμα τοῦ γυναικείου κορμιοῦ στὴν ὑπέρτατη θυσία γιὰ τὴν Πατρίδα.

Στὴν κορφή τοῦ Σμόλικα ὁ Τσολιάς καὶ στὸ πλευρὸ του ἡ γυναίκα τοῦ χωριοῦ, νὰ ἡ σύγχρονη Ἑλλάδα.

Ἀργότερα, ὅταν ἡ μεγάλη ἐποποιία θὰ τελειώσει μὲ τὴν ἀποθέωση τῆς Ἑλλάδας πλάι στὸν τσολιά πού θ' ἀντιπροσωπεύει τὴν ἑλληνικὴ νίκη, ἡ Πατρίδα θὰ ὑψώσει μνημεῖον καὶ τῆς γυναικείας λεβεντιάς καὶ τὸ μνημεῖον αὐτὸ θ' ἀνήκει στὴ γυναίκα τῆς Πίνδου.

Α. ΝΙΚΟΚΑΒΟΥΡΑ

Ἡρωίδες τῆς Ἡπείρου

Δὲν εἶχαν ἀκόμη γνωσθῇ τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα τῶν γυναικῶν τῆς Πίνδου, ὅταν ἀπὸ τὴν Κρήτη ἀκούσθηκε ἡ φωνὴ τῶν γυναικῶν τῶν ὀρεινῶν χωρῶν της, πού ζητοῦσε ἀπὸ τὸν Βασιλέα τὴν ἀδεια νὰ ὀργανωθοῦν σὲ τακτικὸ στρατιωτικὸ σῶμα καὶ νὰ πολεμήσουν κατὰστηθα τὸν ἐχθρό,

πού τόσο ὠρὰ ζητοῦσε τὴν καθυπόταξη τῆς πατρίδας μας.

Οἱ Κρητικοποῦλες τοῦ Λασηθίου, καὶ οἱ χωρικὲς τῆς Πίνδου δὲν μποροῦν παρὰ νὰ ξαναφέρουν στὸ μυαλὸ κάθε σύγχρονης Ἑλληνίδας τὰ ξακουστὰ ὀνόματα τῶσων γυναικῶν, πού μὲ τὴν ἡρωϊκὴ τους

στάση εἶχαν τόσο συντελέσει στὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας μας. Δὲν πρόκειται βέβαια σήμερὰ στὸ περιωρισμένο χωρὸ τοῦ παρόντος φύλλου τῆς Ἑλληνίδος, νὰ ἐπεκταθοῦμε σὲ λεπτομερὴ βιογραφία τῶν ἡρωίδων πού ἀψηφούσαν τὸν θάνατο μὲ τόση περιφρόνηση, καὶ πάντα ἐπρωτίμησαν αὐτὸν ἀπὸ κάθε ἀτιμωτικὴ παράδοση στὸν ἐχθρό. Νομίζομεν ὅμως, πὼς χρεὸς μας εἶναι τὶς στιγμὲς αὐτὲς, ν' ἀποτίσωμε φόρον τιμῆς στὶς δοξασμένες ἐκεῖνες μορφές.

Καὶ ἀνάμεσά τους νὰ ξεχωρίσωμε μερικές, τὶς πιὸ θρυλικές, πού τὶς βλέπομε ξαναζωντανεμένες μέσα στὶς σύγχρονες Ἑλληνίδες τῆς ὑπαιθρου χώρας μας.

Τέτοιες ἦσαν ἀνάμεσα στὶς τόσες ἀφανεῖς ἡρωίδες τῆς Ἡπείρου, τοῦ Σουλίου, τοῦ Ζαλόγγου καὶ τῆς Κιάφας καὶ τῶν ἄλλων ἀποκρήμων δοξασμένων βουνῶν μας, ἡ Μόσχω Τζαβέλλα, ἡ πανώρη Χαΐδω, ἡ Δέσπω Μπότση, κ' ἡ ὠμορφὴ, λιγερὴ κι' ἀδείλιαστη Λένη Μπότσαρη.

Ἡ πρώτη, γυναίκα τοῦ Λάμπρου καὶ μητέρα τοῦ Φώτη Τζαβέλλα, δυὸ ἡρωϊκῶν καπεταναίων, καπετάνισσα ἡ ἴδια, ἀποθανάτισθηκε ἰδίως ἀπὸ τὴν συμβολὴ της στὴν μάχη τῆς Κιάφας, τὴν περιφανῆ αὐτὴ νίκη τῶν Σουλιωτῶν τῆς 20 Ἰουλίου 1792. Σὲ μιὰ κρίσιμη στιγμὴ τῆς μάχης, κοτὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἄνδρες εἶχαν παύσει νὰ πυροβολοῦν, ἡ Μόσχω ἐπὶ κεφαλῇ 400 γυναικῶν παλληκαρίσια ξεπρόβαλλε ἀπὸ τοὺς βράχους τῆς Κιάφας καὶ μὲ τὴν συνηματικὴ φωνὴ «Θάνατος κι' ὄχι σκλαβιά», μὲ τ' ἄρματα στὸ χέρι, ὠρμησαν ὅλες μαζὶ ἀκράτητες ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ. Βλέποντας τὶς γυναῖκες ἔτσι ἀτρόμητα νὰ μπαίνουν στὴν μάχη, οἱ ἄνδρες ποῦχαν σταματήσῃ γιὰ λίγο τὸ τουφέκι, γιὰ νὰ ξαναπάρουν ἀνάσα, ἀφίνουν τὰ προχώρα καὶ ὁρμοῦν καὶ αὐτοὶ μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι. Καὶ σπείρουν τὸν τρόμο στὸν ἐχθρό, καὶ τρέπεται σὲ ἀτακτη φυγὴ, καὶ ἀποσκατίζεται ἀπὸ ἄλλα σώματα Σουλιωτῶν πού ἦσαν κρῦμμένοι στὰ βουνά, μεταξύ Κιάφας καὶ Σουλίου.

Τῆς Δέσπως

Ἡχὸς βαρὺς ἀκούεται, πολλὰ τοῦ ποταμοῦ [πέφτουν.

Μήνα σὲ γάμο ρήχνονται, μήνα σὲ χαρο- [κόπι·

Οὐδὲ σὲ γάμο ρήχνονται, οὐδὲ σὲ χαροκόπι. Ἡ Δέσπω κάνει πόλεμο μὲ νύφες καὶ μ' ἄγ- [γόνια.

Ἀρβανιτὰ τὴν πλάκωσε στοῦ Δημουλά [τὸν πύργο.

«Γιὼργαίνα ρῆξε τ' ἄρματα δὲν εἶναι δῶ τὸ [Σοῦλι

Τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα τῆς Μόσχως ἐξακολουθούσαν ὅλο τὸν καιρὸ πού βαστοῦσε ἡ ἀντίστασις τοῦ ἡρωϊκοῦ Σουλίου. Μετὰ τὴν παράδοσή του, τὸ 1803, φαίνεται πὼς ἀκολούθησε τὸν γιό της Φῶτο στὴν Κέρκυρα ὅπου κατέφυγαν οἱ περισσότεροὶ Σουλιώτες καὶ Παργιανοί.

Πρωτοπαλλήκαρο τῆς Μόσχως καὶ ἔπειτα τοῦ Φώτη, κ' ἔπειτα καπετάνισσα δοξασμένη ἦταν κ' ἡ Χαΐδω, ἡ ξακουσμένη γιὰ τὴν παλληκαρὴα της καὶ τὴν ὠμορφιά της. Ἦταν κόρη τοῦ Γιαννάκη Σέχου, μὰ τὰ δημοτικὰ τραγούδια τὴν ἀποθανάτισαν μὲ τὸ μικρὸ της ὄνομα καὶ σὰν ἀδελφοποιτὴ τοῦ Φώτου Τζαβέλλα, μὲ τὸν ὁποῖον τὴν συνέδεε μιὰ μεγάλη τρυφερὴ ἀγάπη.

Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ἡρωϊκὲς μάχες τοῦ Σουλίου, τοῦ 1802, στὶς ὁποῖες μεγάλο ρόλο ἔπαιξε ἡ Χαΐδω, ἔσωσε μὲ τὴν ἀνδρεία της τὸν Φῶτο πού εἶχε πληγωθῇ καὶ ζητοῦσε ἀπὸ τοὺς συμπολεμιστὰς του νὰ τὸν σκοτώσουν γιὰ νὰ μὴ πέση ζωντανὸς στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν. Ἡ Χαΐδω ὅμως δὲν τὸ ἐδέχθη καὶ χάρις στὴν ἡρωϊκὴ ἀντίστασις ὅλων τῶν συμπολεμιστῶν, κατάρρωσε μὲ τὶς συντροφισσὲς της νὰ σηκώσουν τὸν πληγωμένον ἀρχηγὸ καὶ νὰ τὸν μεταφέρουν στὰ βουνά, ὅπου τὸν ἐνοσήλευσε καὶ τὸν ξανάφερε στὴ ζωὴ. Τὸ 1803 στὸ Κοῦγκι, στὸ φρούριον τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς πού τὸ δόξαζε γιὰ πάντα τὸ ἀιχμένο δαυλὶ τοῦ καλογήρου Σαμουήλ, βρῖσκομε καὶ πάλι τὴν Χαΐδω, ἐπὶ κεφαλῇ ἀποσπασμάτων Σουλιωτισσῶν, ν' ἀνδραγαθῇ καὶ νὰ σκορπᾷ τὸν τρόμο στοὺς ἐχθρούς.

Τὸ ἴδιο ἡρωϊκὲς ἀναδείχθηκαν ἡ Δέσπω Μπότση, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Γιαννάκη Σέχου, κ' ἡ Λένω Μπότσαρη, κόρη τοῦ Κίτσου Μπότσαρη κ' ἀδελφὴ τοῦ Μάρκου.

Τὶς ἀπεθανάτισε καὶ τὶς δυὸ ἡ Δημοτικὴ Μοῦσα σὲ δύο ἐμπνευσμένα τραγούδια πού παραθέτομε ἀντὶ γιὰ κάθε ἄλλη ἐξιστόρησι τοῦ θρυλικοῦ θανάτου των.

Ὅσο εἶσαι σκλάβα τοῦ πασᾶ, σκλάβα τῶν [Ἀρβανίτων

— Τὸ Σοῦλι κι' ἂν προσκύνῃ, κι' ἂν τούρ- [κεψε νὴ Κιάφα,

ἡ Δέσπω ἀφέντες Λιάπηδες δὲν ἔκαμε, δὲν [κάνει].

Δουλι' σ' τὸ χέρι ν' ἄρπαξε, κόραις καὶ [νύφαις κράζει

«Σκλάβες Τουρκῶν μὴ ζήσωμε, παιδιά μ, [μαζί μου ἔλατε»

Καὶ τὰ φυσέκια ἀνάψανε κι' ὅλοι φωτιά [γενῆκαν.

Τῆς Λένως Μπότσαρη

“Ολαίς οἱ καπετάνισσες ἀπὸ τὸ Κακοσοῦλι
 ὅλαις τὴν Ἄρτα πέρασαν, στὰ Γιάννινα τὶς
 [πᾶνε
 σκλαβώθηκαν οἱ ὀρφαναῖς, σκλαβώθηκαν
 [οἱ μαύραις
 κ’ ἡ Λένω δὲν ἐπέρασε, δὲν τὴν ἐπῆραν
 σκλάβα.
 Μὲν πῆρε δίπλα τὰ βουνά, δίπλα τὰ κορ-
 [φοβούνια
 σέρνει τουφέκι σισανὲ κι’ ἐγγλέζικα κουμ-
 [πούρια,
 ἔχει καὶ στὴ μεσούλα τῆς σπαθὶ μάλαμα-
 [τένιο.

Σημ. Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ἡ περὶ φανη κοπέλλα παρέσυρε στὸ ρεῦμα τοῦ Ἀχελώου τὸν Ἀλβανὸ ποῦ ζητοῦσε νὰ τὴν σώσῃ. Ἡ Λένω εἶχε ριχθῇ στὸ ποτάμι γιὰ νὰ μὴ πέσῃ ζωντανὴ στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν.

Ἡ δρᾶσις τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου

Τὸ Ἰδρυμα ἡ «Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου» ἱδρύθη κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον τοῦ ἔτους 1938 ὑπὸ τῆς Αὐτῆς Βασιλικῆς Ὑψηλότητος τῆς Πριγκηπίσσης Διαδόχου ἡτις τελεῖ καὶ Ἐπίτιμος Πρόεδρος αὐτοῦ.

Ἦρχισε τὴν δρᾶσιν του μὲ τὴν κατασκευὴν καὶ συλλογὴν διαφόρων χρησίμων μαλλίνων εἰδῶν, τὰ ὁποῖα διὰ καταλήλου συσκευασίας ἀπέστελλε μέσῳ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ εἰς τοὺς φρουροὺς τῶν συνόρων, μεριμνῶν οὕτως ὥστε νὰ εἶναι οὗτοι προφυλαγμένοι ἀπὸ τὸ ψῆχος καὶ τὴν κακοκαιρίαν τῶν βουνῶν τῆς μεθορίου.—Τὸ Ἰδρυμα ἐφρόντιζε νὰ τοὺς ἀποστέλλῃ ἀκόμη καὶ κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα, γλυκὰ, κουραμπιέδες, σοκολάτες, βιβλία καὶ περιοδικά.

Κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, δεδομένου ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων σκοπεῶν τοῦ Ἰδρύματος περιλαμβάνεται καὶ ἡ ψυχαγωγία τοῦ Ἑλληνος Στρατιώτου τοῦ ἐκτελοῦντος τὸ ἱερὸν καθῆκον τῆς φρουρήσεως τῶν συνόρων τῆς Πατρίδος, τὸ Ἰδρυμα ἀπέστειλεν εἰς ἅπαντα τὰ Φυλάκια καὶ τοὺς Τομεῖς ὡς καὶ εἰς τὰ Ὀχυρὰ τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ ἑκατὸν (100) ραδιόφωνα μετὰ τῶν συσσωρευτῶν των καὶ μάλλινα εἶδη διὰ ἑξ χιλιάδας (6.000) περίπου Στρατιώτας.

Ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ Πολέμου ἡ «Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου» ἐπεξέτεινε πλέον τὴν δρᾶσιν τῆς εἰς ἀπεριόριστον βαθμὸν, ἀποστέλλασα μέχρι τέλους Νοεμβρίου δέματα περιέχοντα ἀπὸ ἓν πουλόβερ, ἓν ζευγὸς μαλλίνων χειροκτιῶν, καλτσῶν, περιλαιμίων, κουκου-

Πέντε Τοῦρκοι τὴν κυνηγοῦν, πέντε τζο-
 [χανταραῖοι.
 «Τοῦρκοι γιὰ μὴν παιδεύετε, μὴν ἔρχεστε
 [σιμά μου
 σέρνω φουσέκια στὴν ποδιά, καὶ βόλια στὶς
 [μπαλάσκες.
 —Κόρη γιὰ ρῆξε τ’ ἄρματα, γλύτωσε τὴ
 [ζωή σου.
 —Τί λέτε, μωρ’ παληότουρκοι καὶ σεῖς
 [παλιοζαγάρια;
 Ἐγὼ εἶμαι ἡ Λένω Μπότσαρη, ἡ ἀδελφὴ
 [τοῦ Γιάννη
 καὶ ζωντανὴ δὲν πιάνουμαι εἰς τῶν Τουρ-
 [κῶν τὰ χέρια.

λῶν, καραμέλλες καὶ σιγαρέττα διὰ δέκα πέντε χιλιάδας (15.000) στρατιώτας καὶ πλέον.—Ἐκαστον δέμα περιέχει καὶ μίαν κάρταν τῆς Α.Β.Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Διαδόχου μὲ τὰς εὐχὰς Τῆς πρὸς τοὺς στρατιώτας μας.

Ἰδρύθησαν Παραρτήματα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα μέσῳ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ τῶν κ.κ. Νομαρχῶν, ἅτινα ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι λαμπρὰν δρᾶσιν ἀποστέλλαντα ἤδη χιλιάδας μαλλίνων εἰδῶν εἰς τοὺς στρατιώτας μας. Οὕτω πρέπει νὰ διπλασιασθῇ τὶς, ἔαν ὅχι νὰ τριπλασιασθῇ τὸ ἄνωτέρω ποσὸν τῶν 15.000 δεμάτων ἅτινα ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῆς «Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου» μόνον τῶν Ἀθηνῶν.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς τὴν Φανέλλαν ὑπάρχουν συγκεντρωμένοι μεγάλοι ποσότητες ἐτοίμων μαλλίνων, καὶ ὅτι χάρις εἰς τὴν τελειοτέραν ὁργάνωσιν του ἡ ἑποία ἐπετεύχθη τελευταίως μὲ τὴν συνεργασίαν τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν θὰ δύνανται νὰ συσκευάζωνται καὶ ἀποστέλλωνται ἡμηρεσίως περὶ τὰ 2.000 δέματα.

Εἶναι ἀφάνταστος ἡ συμβολὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων ὅλης τῆς Ἑλλάδος πλουσιῶν καὶ πτωχῶν εἰς τὸν ἱερὸν σκοπὸν τοῦ Ἰδρύματος, οἵτινες προσφέρουν ἀφθένως τὸ χρῆμα των καὶ τὰ ὠραῖα μάλλινα εἶδη ποὺ θὰ ζεστάνουν τοὺς ἡρωϊκοὺς στρατιώτας μας τοὺς μαχομένους γιὰ τὴν τιμὴν, τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἀγαπημένης Πατρίδος μας.

Ὁ Πόλεμος καὶ ἡ Ε. Ο. Ν.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ποῦ ὁ στρατὸς μας ἄρχισε νὰ δρέπει νέες δάφνες καὶ νὰ γράφει ἄλλες σελίδες ἱστορίας, πάνω στὶς βουνοπλαγιές καὶ τὰ παράγγια τῆς Ἡπείρου, οἱ ψυχὲς ἐκείνων ποὺ ἔμειναν, δὲν κάνουν τίποτε ἄλλο παρὰ ν’ ἀκολουθοῦν τὰ παλληκάρια μας.

Δὲν παύουν οὔτε στιγμή ἀπὸ τοῦ νὰ σκέπτονται τί μποροῦν νὰ προσφέρουν κι’ αὐτὲς στὸν ἱερὸ μας Ἀγῶνα, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ καταστήσουν πιὸ ἀνετη τὴ ζωὴ τῶν πολεμιστῶν μας.

Στὴν κίνησιν αὐτὴ χαρακτηριστικὸ καὶ συγκινητικὸ ρόλο παίζει ἡ ΕΟΝ ποῦ, ἐπιτέλους, τῆς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ χρησιμοποιοῦν τὶς δυνάμεις καὶ τὴν ἀκατάλυτη νεανικὴν ὁρμὴν τῆς γιὰ ἓνα σκοπὸ ἱερὸ καὶ ἀνώτερον ἀποκάθε ἄλλον.

Ἀμέσως μὲ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου βρέθηκε—χάρις στὴν ὁργάνωσίν της—ἐτοιμη γιὰ τὸ δικὸ της ἔργο.

Πουθενὰ δὲν σταμάτησε, κανένα ἐμπόδιο ἢ φόβος δὲν τῆς ἔκοψε τὰ φτερά.

Ἀκούραστη ὁλόκληρη ἡ ΕΟΝ—Φαλαγγίτες, Φαλαγγίτισσες, Σκαπάνισσες καὶ Σκαπανεῖς—διωργάνωσαν ὁμάδες, μὲ ἰδιαιτέρη εἰδικότητα ἢ κάθε μιά, καὶ ἄρχισαν νὰ ἐργάζονται ἐντατικά.

Τραυματιοφορεῖς, νοσοκόμοι, διαφωτιστρίαι, ἐξελονταὶ εἰς τοὺς ἐράνους, τρέχουν παντοῦ μὲ χαρὰ καὶ γενικὰ δὲν ζητοῦν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ τοὺς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ διοχετεύσουν κάπου τὸν πατριωτισμὸν, τὴν ὁρμὴν καὶ τὸν ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν ποὺ πλημμυρίζει τὶς ψυχὰς τους, τῶρα ποῦ ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ δραπετὶ νέες δάφνες καὶ γράφει νέες ἐποποιίαι.

Ἴσως φανεῖ περίεργο τὸ ποῦ βρῆκαν ὅλα αὐτὰ τὰ παιδιὰ τὴν γιγάντια αὐτὴ δύναμη, τὴν ψυχικὴ καὶ τὴν σωματικὴ, γιὰ νὰ στέκωνται πάντοτε ἀγρυπνᾶ ἐκεῖ ποῦ τὸ καθῆκον τὰ καλεῖ, ἐκεῖ ποῦ ἡ φωνὴ τῆς Πατρίδος τοὺς ἀνοίγει νέους δρόμους.

Ὡς τώρα δὲν βλέπαμε ἐμπρὸς μας, παρὰ παδιὰ ποῦ ἐγυμνάζοντο γιὰ νὰ δημιουργήσουν στὸ μέλλον κάτι καλὸ, κάτι ποῦ θὰ ἐξύψωνε τὴν Ἑλλάδα μας. Μὰ μὲ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου, φάνηκε πῶς ὅ,τι ζητούσαμε νὰ δημιουργήσωμε ὑπῆρχε μέσα τους καὶ δὲν περίμενε παρὰ τὴν κατάλληλη περίσταση γιὰ νὰ ἐκδηλωθῇ δυνατὸ καὶ ὠραῖο στὴν πηγαία ἀγνότητά του.

Τὰ παιδιὰ ἐγιναν γιὰ μιὰ στιγμή γίγαντες καὶ ὁλόκληρη ἡ ΕΟΝ ἓνας ἐξ ἴσου ὁρμητικὸς στρατὸς ποῦ πολεμᾷ μὲ τὸν δικὸν του τρόπο.

Γιατὶ μήπως δὲν εἶναι πόλεμος ὁ ἀγὼν ποῦ διεξάγουν μὲ τὴν προπαγάνδα τοῦ ἐχθροῦ, μὲ τὶς φῆμες ποῦ ὀργιάζουν, μὲ τὸν φόβο τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ποῦ σπεύρεται ἀπὸ καλοθελητὰς;

Τρέχουν παντοῦ γιὰ νὰ μεταδώσουν τὴν ψυχραιμίαν τους, κάτι ἀπὸ τὴν ἴδιαν τὴν ἀφοβὴ ψυχῇ τους, ποῦ διψᾷ διαρκῶς γιὰ ψηλότερα πετάγματα καὶ νίκες στό πεδῖον τῆς Τιμῆς.

Δὲν εἶναι λόγια μόνον τὰ ὅσα λέγω γιὰ τὰ Ἑλληνόπουλα, εἶναι μιὰ συγκινητικὴ πραγματικότητα.

Ἡ παιδικὴ καὶ ἡ νεανικὴ ψυχὴ ἀπέδειξε ὅτι ἀπὸ τὴν στιγμήν ποῦ ὁ Ἑθνικὸς Κυβερνήτης μας τὰς συνέδεσε μετὰ τοὺς ξυπνῶντας μὲ τὸ κάλεσμά Του ὅλα τὰ ἀνώτερα συναισθήματα, τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἀγάπης, τῆς αὐτοθυσίας ζοῦν μόνον γιὰ τὴν πραγματοποίησίν της.

Εἶναι ἀληθινὰ συγκινητικὲς οἱ στιγμὲς ποῦ περνοῦν οἱ συναγωνισταὶ καὶ οἱ συναγωνίστριάς μας, ὅταν βρίσκονται κοντὰ στοὺς ἡρωϊκοὺς τραυματίας μας, μοιράζοντάς τοὺς διάφορα πράγματα καὶ κατοβάλλοντας κάθε προσπάθεια νὰ ἀνακουφίσουν τοὺς πόνους τους.

Ἐκεῖ, κοντὰ εἰς αὐτοὺς ποῦ ἔχυσαν τὸ αἷμα τους γιὰ τὴν Τιμὴ τῆς Πατρίδος, νοιώθουν τοὺς ἑαυτοὺς των πολὺ ἀνωτέρους, ξεφεύγουν ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο. Μπορεῖ νὰ πεῖ κανεὶς ὅτι ἐξαυλῶννται.

Ἄς εἶναι ἡσυχοὶ ἐκεῖνοι ποῦ φεύγουν. Κοντὰ σ’ αὐτοὺς ποῦ μένουν, ὑπάρχει ἓνας ἄλλος στροτός, δυνατὸς καὶ γενναῖος, ἕτοιμος νὰ τοὺς ὑπερασπίσῃ καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του ἀκόμη.

Οἱ Φαλαγγίται καὶ οἱ Φαλαγγίτισσες, οἱ Σκαπανεῖς καὶ Σκαπάνισσες ἀγρυπνοῦν γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Καθήκοντός των.

Ἀγωνίζονται καὶ θ’ ἀγωνισθοῦν μὲ τὸ δικὸν τους τρόπο ὡς ὅτου ἡ Εἰρήνη βασιλέψει καὶ πάλι στὴν ὁμορφὴ Ἑλλάδα μας.

Ἐμφύχωση, παρηγορία, περιποίηση, διαφώτιση, ὅλα θὰ τὰ εὗρουν οἱ δικοὶ τους ἀπὸ τὴν ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ.

Ἀθῆναι 24)11)40.

ΚΑΙΤΗ ΣΒΟΡΩΝΟΥ

Μιά φωνή από το Λονδίνο

Τὴν 15 Νοεμβρίου ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Λονδίνου ἡ Λαίδη Σταυρίδη ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Ἑλληνίδες ἕνα θερμὸ χαιρετισμὸν, γεμάτο πατριωτικὸ ἐνθουσιασμό, γεμάτο λόγια ἐνθαρρύνσεως καὶ ἐγκαρτερήσεως.

Μὲ φωνὴν δονουμένη ἀπὸ συγκίνησι, ἀπλά, ἀνεπιτήδευτα, ἡ Λαίδη Σταυρίδη, ἡ ὁποία γεννήθηκε καὶ ἔζησε πάντα στὸ Λονδίνο, ἀλλὰ κατὰ γένεσιν ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία εἶπε περίπου τὰ ἑξῆς: «Ἡ στιγμή κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλάς ἠπλώσε τὴν κυανόλευκον σημαίαν της εἰς τὸν ἄλωνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἐνεθουσίασε μέχρις ἀπιστεύτου βαθμοῦ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν, ἡγεῖρε θερμὸν τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῆς φυλῆς μας. Ἡ στάσις τοῦ Βασιλέως, ἡ ἀπάντησις τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἰταμὴν πρόσκλησιν, ἡ ταχύτης μὲ τὴν ὁποίαν ἐλήφθησαν τὰ ἀπαιτούμενα πατριωτικὰ μέτρα καὶ ἡ καρτερία τῶν πολιτῶν ἔφεραν πολὺ ὑψηλὰ τὸ γόητρον τῆς Ἑλλάδος. Ἡ καρδιά τῶν Ἀγγλων δὲν ἦταν βέλαια ποτὲ κλειστὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἂν καὶ δὲν ὑπῆρχαν συχναὶ ἐνδείξεις τοῦ πράγματος διότι ὁ Ἀγγλος ἐντρέπεται νὰ εἰπῇ τὸ τί αἰσθάνεται.

Σήμερον ὁμως τὰ πράγματα ἥλλαξαν. Τὸ ἀγγλικὸν αἶσθημα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἤμπορεῖ νὰ συγκρατηθῇ. Καὶ τὸ αἶσθημα αὐτὸ ὅλον δυναμώνει ἀπὸ τὰ γεγονότα τοῦ πολέμου...

Ἡμεῖς ἐδῶ ἔχουμεν μεγάλην πείραν τῆς σκληρότητος τοῦ σημερινοῦ πολέμου. Εἶναι τώρα πολλοὶ μῆνες πού τὰ ἐχθρικά ἀεροπλάνα μᾶς ἐπισκέπτονται κάθε βράδυ μόλις νυκτώσῃ. Καταφεύγουμεν ἄλλοι στὰ ἰσόγεια, ἄλλοι στὰ ὑπόγεια καὶ ἄλλοι ἄλλοι διὰ νὰ κοιμηθῶμεν.—Καὶ σὰς διαβεβαίω ὅτι κοιμούμεθα.»

Ἐγὼ στὴν ἀρχὴ ἐφοβούμην πολὺ. Τώρα ὁμως συνειθίσκα. Μία προσευχὴ πολὺ ἀπλή, προσευχὴ παιδική, πού ἐπαναλαμβάνω κάθε μέρα μοῦ δίδει τὴν γαλήνη τῆς ψυχῆς μου «Θεέ μου, φύλαξέ μας. Εἰς σὲ ἀποθέτομεν τὰς ἐλπίδας μας». Κάνετε καὶ σεῖς Ἑλληνίδες τὸ ἴδιο. Ἡ πίστις δίδει δύναμιν καὶ θάρρος.

Δύο ἀξιωματικὰ παραδείγματα

Στις 26 Νοεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Στυλίου τοῦ ἡ 12ετις Στέλλα Ι. Ζήσηλα ἐπέραςε ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ Ε.Σ.Ε. καὶ κατέθεσε εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ δρχ. 1.000 μὲ τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν,

Κυρία Πρόεδρος,

Μὲ τὴν μεγαλύτερην χαρὰ πού αἰσθάνθηκα ποτέ, σὰς στέλνω τὸ ποσὸν τῶν 1.000 δρ. πού μοῦ δώρησε ὁ μπαμπᾶς γιὰ τὴ γιορτὴ μου, γιὰ τὰ παιδάκια αὐτῶν πού πολεμᾶνε γιὰ τὴ γλυκεῖά μας Πατρίδα.

ΣΤΕΛΛΑ ΙΩΑΝ. ΖΗΖΗΛΑ

Τὸ Ἑθνικὸν Συμβούλιον Ἑλληνίδων, ἐκφράζει στὴν μικροῦλα δωρήτρια τὴν πρὸ θερμὴν εὐχαριστίαν του, τόσο ἐκ μέρους τοῦ ὅσο καὶ ἐκ μέρους τῶν παιδιῶν πού θὰ στεγασθοῦν στὶς Παιδικὲς Στέγες μας, ὑπὲρ τῶν ὁποίων θὰ διατεθοῦν. Συγχρόνως ἐκφράζει τὴν εὐχὴ τὸ ὥρατο παράδειγμα τῆς μεγαλόκαρδης μικροῦλας νὰ τὸ μιμηθῶν πολλὰ ἄλλα Ἑλληνόπουλα. Τὸ ἴδιο εὐχεται νὰ εὕρῃ μιμητὰς ἢ γενναϊόδωρος χειρονομία τῆς Κας

Μαρ' Καναβαριώτου ἐνεργοῦ μέλος τοῦ Ε.Σ.Ε. ἡ ὁποία κατέθεσε εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν διὰ τὸν Πανελ. Ἐρανον Κοιν. Προνοίας τὸ πολυτελές ἐκ μαργαριτῶν περιδέραιόν της, ἀξίας 900 λιρῶν στερλινῶν. Ἡ Κας Καναβαριώτου ἔχει ἐπίσης θήσει τὸ αὐτοκίνητόν της τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ ἡ ἴδια, στὴν διάθεσιν τοῦ σισιτίου τῆς Κονίστρας Πετραλώνων.

Μιά συγκινητικὴ προσφορά

Μὲ πολλὴ συγκίνησι δημοσιεύομε τὸ γράμμα τῆς Κας Μ. Οἰκονομίδου, μιᾶς ἀπὸ τὴς πρὸ ἐνθουσιώδεις συνεργάτριες τοῦ Ε.Σ.Ε. πού ὡς Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Προστασίας Παιδιοῦ εἶχε πρωτοστατήσει στὴν κοινωνικὴν δράσιν τοῦ Ε.Σ.Ε. στὴ συνοικία Πετραλώνων.

Ἡ Κ. Μ. Οἰκονομίδου λείπει ἀπὸ χρόνια στὴν Ἀμερικὴ. Ἡ σκέψις τῆς ὁμοῦς κ' ἡ καρδιά της δὲν ἔχουν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν ἀγαπητὴ πατρίδα της, καὶ ἀπὸ τὰ κοινωνικὰ ἔργα στὰ ὁποία εἶχε ἐπιδοθῇ μ' ὅλην τὴν τὴν ψυχὴ. Τὸ δείχνει ἐμπρακτὰ, ἡ ἀκόλουθη ἐπιστολὴ πού ἔστειλε στὸ Ε.Σ.Ε. τὴν 15 Ὀκτωβρίου.

Ἀγαπηταὶ Κυρία,

Ἡ δράσις μας στὰ Πετράλωνα εἶναι ἡ ὥραιότερα ἀνάμνησις ἀπὸ τὴν διαμονήν μου στὴν Ἑλλάδα. Λυποῦμαι κατάκαρδα ὅτι ἐβλάβη ἡ ὑγεία μου καὶ δὲν ἤδυνήθημεν νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν δράσιν μας. Ἐχω ὁμως τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐσπείραμεν σπόρον, καὶ ὅτι αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ τῶν κοινωνικῶν ἐργατῶν, θ' ἀρῶνται ἐμπνευσὶ ἀπὸ τὴν ἀπόπειρά τῶν Πετραλώνων.

Ἐάν ποτε ἐπιστρέψω στὴν Ἑλλάδα θ' ἀφιερῶσω τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου στὴν ἰδρυσιν ἐνὸς Settlement πού θ' ἀκτινοβολήσουν κοινωνικὲς βελτιώσεις.

Φοβουμένη μὴ δὲν ζήσω νὰ φέρω εἰς πέρας τὸ ὄνειρό μου, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχω παρουσίαν νὰ σὰς κληροδοτήσω, γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐπῆρα μίαν ἀσφάλειαν δυστυχήματος ἡ ὁποία ἐν περιπτώσει θανάτου μου θὰ σὰς πληρώσῃ 10 χιλ. δολάρια τὸ μᾶξιμουμ, ἐξαρτᾶται ὅπως θὰ δῇτε ἀπὸ τὸ συμβόλαιο, ἀπὸ τὸ εἶδος τοῦ δυστυχήματος, ποῖα θὰ εἶναι ἡ ἀποζημίωσις.

Ἡ δωρεὰ αὐτὴ, ἂν μπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ δωρεὰ δὲν ἔχει κανένα περιορισμὸν. Τὸ μόνο πού ζητῶ εἶναι νὰ ὀνομασθῇ τὸ Settlement «Ραλλοῦ Γεωργαντᾶ» μὲ τὸ ὄνομα δηλαδὴ τῆς εὐγενούς κυρίας ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ πρώτη προσπάθεια.

Εὐχομαι ἡ Πατρίδα μας νὰ μείνῃ ἐκτὸς τῆς ἀνθρωποσφαγῆς αὐτῆς πού μᾶς ἔκαμε ν' ἀμφιβάλλωμε γιὰ τὸν πολιτισμὸ πού γνώρισε ἡ γενεὰ μας. Εἶθε κάτι καλὸ νὰ προκύψῃ ἀπὸ τὸ ἀλληλοφάγωμα αὐτό. Εἶναι ἡ μόνη φωτεινὴ ἐλπίς πού προβάλλει μέσα ἀπὸ τὴν σκοτινίαν πού σκόρπισε ἡ βουλιμία τοῦ ἀνθρώπου.

Μὲ τὴς καλλίτερες ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν συνεργασία Σας.

Μένω μὲ τὴς καλλίτερες ἐλπίδες γιὰ ἕνα αὐριο.

ΜΑΡΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Νομίζομε ὅτι κάθε σχόλιο γιὰ τὴν εὐγενικὴ αὐτὴ χειρονομία τῆς Κας Οἰκονομίδου περιττεύει. Ἡ εὐγνωμοσύνη ἄλλωστε δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ ἐκδηλωθῇ μὲ λόγια.

Εἰδήσεις

Γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν μαχομένων καθὼς καὶ γιὰ τὴν περίθαλψιν καὶ προστασίαν τῶν οἰκογενειῶν τῶν, συνστήθη ἀπὸ τὴν Ἐθν. Ὀργ. Νεολαίας στὴν πρωτεύουσα ὁπως καὶ σὲ κάθε ἔδρα Νομοῦ ἡ Περιφερειακὴ Ὑπηρεσία Ἀλληλεγγύης Μετώπου ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὰς ἑξῆς Διευθύνσεις: Α'. Περισυλλογῆς καὶ Διανομῆς, Β'. Στρατοῦ, Γ'. Ἀμάχου Πληθυσμοῦ Δ'. Τύπου καὶ Διαφωτίσεως, Ε'. Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἡ Π. Υ. Α. Μ. ἀνέλαβε ὅχι μόνον τὴν περισυλλογὴν, ταξινόμησιν καὶ ἐναποθήκευσιν τῶν διαφόρων εἰδῶν πού προσέρχονται ἀπὸ τὴς εἰσφορῆς τοῦ κοινοῦ κατὰ τὴς διάφορες ἐξορμήσεις τῆς Ε. Ο. Ν., καὶ τὴς αὐθόρμητες εἰσφορῆς του, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τοὺς γενναίους πολεμιστὰς μας καὶ τὴς ἀπορροὲς οἰκογενεῖς των. Φροντίζει ἐπίσης ἡ Π. Υ. Α. Μ. γιὰ τὴν διανομὴ εἰδῶν ἱματισμοῦ, εἰδῶν ἀτομικῆς χρήσεως, σιγαρέττων γλυκισμάτων, περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων εἰς τοὺς ἡρωικοὺς τραυματίας μας καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐπικοινωνίας των μὲ τοὺς οἰκείους των καὶ γιὰ τὴν ψυχαγωγίαν των.

Παρακάτω φροντίδα καταβάλλεται ἀπὸ τὴν Π. Υ. Α. Μ. γιὰ τὴν προστασίαν τῶν παιδιῶν τῶν ἐπιστρατευθέντων. Ἐν συνεννοήσει μὲ τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας ἀπεφασίσθη ἡ λειτουργία Παιδικῶν Στεγῶν καὶ ἡ ἰδρυσις καὶ ἐπιβλέψεις τῶν παιδιῶν θὰ γίνεται μὲ τὴν στενὴν συνεργασίαν τοῦ Ε. Σ. Ε. Ἐπίσης ὑπὸ τῆς Π. Υ. Α. Μ. θὰ γίνεται ἡ ἐξακρίβωσις καὶ ἡ θεραπεία τῶν ἀναγκῶν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστρατευμένων.

Τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου ἐναντίον τῆς Ἰταλίας πού τόσο ὑποῦλα ἐπεβουλεύθη τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Χώρας μας, ὅλα τὰ γυναικεῖα σωματεῖα τὴν ὑπεδέχθησαν μὲ ἡρεμὴ ἀποφασιστικότητά καὶ ἐνθουσιώδη ἐνεργητικότητα, πού φανεροῦν βάρει τὴν κατανόησιν τοῦ ἀλθινοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος, πού χαρακτηρίζει τὴς Ἑλληνίδες γυναῖκες. Ὅλα τὰ σωματεῖα ἐσπευσαν πρῶτα μὲ ἐκκλήσεις καὶ ψηφίσματα νὰ διαδηλώσουν τὴν ἐπιδοκιμασίαν τους γιὰ τὴν σθεναρὴ καὶ γενναία ἀπόφασιν τοῦ Κυβερνήτου τῆς χώρας, νὰ μὴ ὑποκύψῃ σὲ καμμιὰ βία, καὶ κατόπιν νὰ διαθέσουν ὅλες τὴς δυνάμεις στὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος.

Ἀνάμεσα στὶς ἐκκλήσεις πού ἐστάλησαν σὲ ὁργανώσεις ξένων χωρῶν ἰδίως τῆς Ἀμερικῆς, ξεχωρίζομεν τὸ θερμὸ γράμμα πού ἀπέστειλαν πρὸς τοὺς φιλέλληνας τῆς Ἀμερικῆς ὁ Σύλλογος τῶν Ἀποφαιτῶν τοῦ Ἀμερικ. Κολλεγίου Κωνσταντινουπόλεως

Πολλὴ συγκινητικὴ ἦταν ἡ ἐκκλησις τῶν Δωδεκανησίων γυναικῶν, καὶ θερμὴ καὶ εὐγλωττὴ ἡ ἐκκλησις τῶν Καθολικῶν γυναικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Τεραστίαι καὶ μὲ ποικίλους ἐκδηλώσεις ἡ δράσις τοῦ Ἑλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον, πού κατὰ τὸ πλεῖστον ὁργανώθηκε καὶ διέκπεραιώνεται ἀπὸ τὴς γυναῖκες.

Πρῶτα—πρῶτα, μαζὶ μὲ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ἐκινητοποιήθησαν οἱ στρατιῆς τῶν ἐξελοντῶν ἀδελφῶν καὶ πλάι σ' αὐτὰς οἱ Τραυματιοφορεῖς διπλωματοῦχοι τῶν Πρώτων Βο-

ηθεῖων. Οἱ πρῶτες κατενεμήθησαν στὰ διάφορα στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα τῶν Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχιῶν διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν μας, διὰ τὴν ὁποίαν ἐργάζονται ἤδη ἀκούραστα νύχτα καὶ μέρα, οἱ δευτέρες ἐτοποθετήθησαν στοὺς σταθμοὺς τῶν Πρώτων Βοηθειῶν καὶ βρίσκονται ἐν ἐπιφυλακῇ, ἐνῶ ἄλλες ἐστάλησαν στὴ Μακεδονία διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν πληγωμένων. Ἐπεστρατεύθησαν ἐπίσης ὁσες ἔχουν δίπλωμα ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, καὶ τοὺς ἀνετέθη ἡ ὑπηρεσία τῆς μεταφορᾶς τῶν τραυματιῶν μας.

Ἄλλη ὑπηρεσία μεγίστης σημασίας πού ὠργανώθηκε ἀπὸ τὸν Ἑλ. Ἐρυθρὸν Σταυρὸν εἶναι ἡ ὑπηρεσία τῆς Αἱματοδοσίας. Στὴν ἐκκλησίαν του νὰ παρουσιασθοῦν ὅσοι θὰ ἤθελαν νὰ προσφέρουν τὸ αἷμα τους πρὸς μετάγγισιν Πρώτων ὁ Σταθμὸς τῶν Βοηθειῶν κατεκλύσθη ἀπὸ πληθὺς κόσμου, ἰδίως γυναικῶν. Οἱ Ἑλληνίδες ἐδῶρησαν ὡς ἐλαχίστην ὑπηρεσίαν πού θὰ μπορούσαν νὰ δώσουν στὴν πατρίδα των, τὴν προσφορὰν μέρους τοῦ αἱματός των, γιὰ νὰ ξαναχαρίσουν τὴ ζωὴ σὲ μερικοὺς ἀπ' ἐκείνους πού μὲ τόσο ἐνθουσιασμὸ τὴν διακινδύνευσαν γιὰ τὴν υπέρσπισί των.

Ὡργάνωσε ἐπίσης Τμήματα Παροχῆς Βοηθείας εἰς τοὺς μαχομένους, αἰχμαλώτους καὶ θύματα τοῦ πολέμου καὶ Ψυχαγωγίας ἀσθενῶν καὶ τραυματιῶν τὰ ὁποῖα ἐργάζονται μὲ ἐξαιρετικὸν ζήλον.

Ἄλλη ὑπηρεσία ἀνέλαβε τὴν κοπὴν καὶ ραφὴν τοῦ ἱματισμοῦ τῶν νοσοκομείων, Χιλιάδες σεντονιδῶν, μαξιλαροθηκῶν, μπλουζῶν κτλ. παρεσκευάσθησαν ἔτσι ἐντελῶς ἐθελοντικά, σὲ λίγες ἡμέρες μέσα, ἀπὸ τὴς Ἀθηναῖες κυρίες.

Στὸν Παρνασσὸ Λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν Προστασίαν τῆς Πριγκηπίσσης Ἀλίκης τὸ Ταμεῖον Περιθάλψεως τῶν συζύγων τῶν ἐφέδρων τὸ ὁποῖον παρέχει ἐργασίαν ραπτικὴν εἰς τὰς ἀπόρους γυναῖκας τῶν στρατευμένων.

Στὸ Λύκειο τῶν Ἑλληνίδων ἐξαιρετικὴ κίνησις καὶ δραστηριότης. Τὰ μέλη του ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὡς τὸ βράδυ κατακλύζουν τὴς αἴθουσες του, καταγιγνόμενα δραστήρια στὸ ράψιμο καὶ πλέξιμο διαφόρων μαλλίνων εἰδῶν γιὰ τοὺς στρατιώτας μας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῇ τῆς Ἐνισχύσεως τῆς Οἰκογενείας τοῦ Ἀγωνιστοῦ, καὶ ἀνέλαβε τὴν περίθαλψιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν στρατευμένων.

Διὰ τὴν προστασίαν καὶ διατροφὴν τῶν παιδιῶν τῶν μαχομένων ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωσίαν ἐκκλησίαν, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ ὅσοι θὰ ἤθελαν νὰ μοιράσουν τὸ φαγητὸ καὶ τὴν οἰκογενειακὴν περίθαλψιν τῶν παιδιῶν των, μὲ ἕνα παιδί ἐπιστρατευθέντος, ἡ ἐκεῖνοι πού χωρὶς νὰ ἔχουν παιδιὰ θὰ ἤθελαν νὰ φιλοξενήσουν ἢ νὰ διαθρέψουν ἕνα παιδάκι, νὰ τὸ δηλώσουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἀποστ. Διακονίας, Τμήμα Ἐνισχύσεως τῆς Οἰκογενείας τοῦ Ἀγωνιστοῦ.

Ὁ Σύλλογος Γονέων Ἀθηνῶν ἀφιέρωσε καὶ αὐτὸς ὅλες τὴς δυνάμεις στὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα. Ἀπ' ἐνὸς ἀνέλαβε τὸν συνεχῆ ἐθνικὸ διαφωτισμὸ τῶν Ἑλλήνων γονέων, μὲ συγκεντρώσεις τῶν

μελῶν του, ροδιοφωνικές έκπομπές, δημοσιεύματα, ἀφ' ἑτέρου ἐργάζεται διὰ τὴν παροχὴν βοηθείας εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν στρατευμένων. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν συνεργάζεται μετὰ τὴν Π.Υ.Α.Μ. καὶ ὠργάνωσε Τμήμα Πλεκτικῆς καὶ Ραπτικῆς τὸ ὁποῖον θ' ἑτοιμάζει φορέματα διὰ τὰ παιδάκια. Τὸ Τμήμα λειτουργεῖ στὰς αἰθούσας τὰς ὁποίας τοῦ παρεχώρησε διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν, εἰς τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας 46 ὁ Σύλλογος ὤφελ. Βιβλίων,

ΠΛΕΚΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΣ ΜΑΣ

Κάλτσες μάλλινες εἶναι ὅ,τι χρειάζονται περισσότερο οἱ στρατιῶται μας. Κάλτσες ὅμως με 5 βελόνες, λίγες ξέρουν ἢ μαθαίνουν νὰ πλέξουν. Γι' αὐτὸ δίνουμε μιά ὁδηγία πλέξεως κάλτσας με δύο βελόνες. Ἡ κάλτσα πλέκεται ἀνοικτὴ καὶ κατόπιν ράβεται. Προσοχὴ ὅμως στὴν ραφή. Πρέπει νὰ γίνεταί τεχνικά, ἀνοικτὴ, ὥστε νὰ μὴ σχηματίζονται ἑξογκώματα ποὺ πληγώνουν τὸ πόδι.

Ὁδηγία: Περάσετε 72 πόντους σὲ βελόνες ἀρ. 3. Πλέκετε λάστιχο, (ἕνα πόντο καλὸ κ' ἕνα ἀνάποδο ἢ δύο καὶ δύο) ἐπὶ 32 ἑκατοστὰ ὡς τὴν φτέρνα. Μοιράζετε τοὺς 72 πόντους — 18 γιὰ κάθε ἄκρη φτέρνας καὶ τοὺς 36 μεσαίους τοὺς δένετε σὲ μιά φουρκέτα.

Πτέρνα: Πλέκετε τοὺς 18 πόντους τῆς κάθε ἄκρης ἐπὶ 8 ἑκατοστὰ, κάνοντας στὶς 3 τελευταῖες σειρὲς στενέματα, γιὰ ἕνα ἐλαφρὸν στρογγύλεμα, καὶ κλείνετε τὴν φτέρνα. Πιά-νετε κατόπιν στὸ πλάγι τῆς φτέρνας. Πιά- πόντους, πέρνετε στὴν βελόνα τοὺς 36 πόντους ποὺ εἶχατε δέσει στὴν φουρκέτα, πιάνετε ἄλ- λους 18 πόντους στὴν ἄκρη τῆς φτέρνας, καὶ συνεχίζετε τὸ πλέξιμο τῆς κάλτσας, πρὸς τὴν μύτην μετὰ τὸν πόντον. Τοὺς 36 ἐμπροστινοὺς πόντους τοὺς πλέκετε πάντα λάστιχο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πλέκετε ἐπὶ 16 ἑκατοστὰ.

Ἀρχίζετε τότε νὰ πλέκετε ὅλο καλτσο- βελονιά, κάνοντας καὶ τὰ στενέματα κάθε 2 σειρὲς. Κάνετε ἔτσι 4 στενέ- 16 πόντοι στὴν βελόνα σας, ὅποτε κλείνετε. Ἀπόστασις τῆς κάλτσας ἀπὸ τὴν ἄκρη τῆς φτέρνας ὡς τὴν μύτη 27 ἑκατοστὰ. Ράβετε προσεκτικὰ τὸ πλεκτὸ καὶ ἔχετε ἑτοιμὴν τὴν κάλτσα.

Κάλτσες με 5 βελόνες (ἀριθμὸς 12).

Βελονιὲς 1ον λάστιχο (2 καλὴ, 2 ἀνάποδη) (κνήμη ἐπάνω μέρος τοῦ ποδιοῦ) 2ον καλτσο- βελονιά (φτέρνα, κάτω μέρος τοῦ ποδιοῦ) 1 γρ. καλὴ, 1 γρ. ἀνάποδη γιὰ τὴν φτέρνα ποὺ πλέκεται ἀνοικτὴ, καὶ πάντα καλὴ γιὰ τὸ πόδι ποὺ πλέκεται εἰς κύκλον.

Ἐκτέλεισις Ἀρχίζετε τὴν κάλτσα ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος. Πιάνετε 72 πόντους σὲ 4 βελό- νες (18 σὲ κάθε βελόνα) μετὰ τὸ μαλλί (γιὰ πὶδ στερεὸ) καὶ συνεχίζετε μετὰ τὸ μαλλί. Πλέκετε ἐπὶ 32 ἑκατοστὰ, τότε χωρί- ζετε τὴν ἐργασία σας: ἀφίνετε τὴν βελόνα διὰ τὸ ἐμπροστινὸν μέρος τῆς κάλτσας καὶ

καθὼς καὶ εἰς τὴν ὁδὸν Ἀγ. Κωνσταντίνου 34, εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Κας Βλαβιανοῦ ἢ ὁποία ἔθεσε στὴν διάθεσιν τοῦ δύο δωματίου καὶ 3 ραπτομη- χανᾶς.

Ὁ Σύλλογος Γονέων δι' ἐκκλήσεως ζητεῖ ἀπὸ τὴν ἀθηναϊκὴν οἰκογένειαν νὰ τοῦ στείλουν ὅ,τι πα- λαῖο ρούχο ἔχουν διὰ νὰ τὰ μετατρέψῃ ὅλα εἰς παιδικὰ φορέματα.

πλέκετε τὴν ἄλλαν 21 ποὺ θὰ σχηματίσουν τὴ φτέρνα. Πλέκετε ἐπὶ 6 ἑκατοστὰ μετὰ καλτσο- βελονιά. Κλείνετε τότε τὴ φτέρνα ὡς ἑξῆς: Ἀρχίζετε ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μεριὰ τῆς κάλ- τσας, 4 πόντους μετὰ τὸ κέντρον πλέκετε 2 πόντους μαζί (ὀλιγόστεμμα) πλέκετε ἕνα πόντο, γυρίζετε τὴν κάλτσα καὶ πλέκετε ἀπὸ τὴν καλὴ, 4 πόντους μετὰ τὸ κέντρον σηκώνετε ἕνα πόντο (χωρὶς νὰ τὸν πλέξετε) πλέκετε τὸν ἐπόμενον, καὶ περνᾶτε ἀπ' ἐπάνω τοῦ τὸν πόντο ποὺ σηκώσατε προηγουμένως (ὀλιγό- στεμμα) πλέκετε ἕνα πόντο. Γυρίζετε τὴν κάλτσα. Πλέκετε ἀνάποδα ὅλους τοὺς πόντους ἐκτὸς τοῦ τελευταίου. Τὸν τελευταῖον αὐτὸν τὸν πλέκετε μαζί μετὰ τὸν πόντον ποὺ βρίσκε- ται μετὰ τὸ κενὸν ποὺ ἔχει σχηματισθῇ (ὀλι- γόστεμμα) πλέκετε ἕνα πόντο κ.τ.λ. Κάνετε πάντα τὰ ὀλιγοστεύματα πλέκοντας μαζί τὸν τελευταῖον πόντο σας ποὺ βρίσκεται μετὰ τὸ κενὸν, καὶ αὐτὸ ἕως ὅτου ἐξαντληθοῦν οἱ πόν- τοι, ἀπὸ τὴν δύο μεριὰς τῆς βελόνας. Θὰ μεί- νουν σὲ κάθε βελόνα 11 πόντοι. Σὲ κάθε πλευρὰ τῆς φτέρνας πιάσατε 12 πόντους (ἔχετε ἔτσι 23 σὲ κάθε βελόνα). Ἀρχίζετε τώρα νὰ πλέ- κετε τοὺς πόντους ποὺ βρίσκονται ἐν ἀναμονῇ. Αὐτοὺς θὰ τοὺς πλέκετε πάντα λάστιχο, ὡς ὅτου ἀρχίσετε τὰ ὀλιγοστεύματα τῆς μύτης. Πλέκετε ὅλους τοὺς πόντους εἰς κύκλον κά- νοντας κάθε δύο γραμμὲς ἕνα ὀλιγόστεμμα εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐνώνονται τὸ ἐμπροστινὸν μέρος τῆς κάλτσας (λάστιχο) μετὰ τὸ ὀπισθεν (καλτσο- βελονιά), καὶ αὐτὸ μέχρις ὅτου σὰς ἀπομεί- νουν οἱ ἀρχικοὶ 72 πόντοι. Ἀφ' οὗ τελειώσατε τὰ ὀλιγοστεύματα πλέκετε ἐπὶ 14 ἑκατοστὰ. Παύετε τώρα τὸ λάστιχο καὶ ἐξακολουθεῖτε γύρω-γύρω καλτσοβελονιά, ἀρχίζοντας τὰ ὀλιγοστεύματα τῆς μύτης ὡς ἑξῆς: 1η γραμμὴ, πλέκετε μαζί κάθε τελευταῖον πόντο τῆς μίας βελόνας καὶ τὸν πρῶτον τῆς ἐπομένης—2α γραμ- μὴ. Δὲν κάνετε ὀλιγοστεύματα, 3η γρ. Πλέκετε ἕνα πόντο. Πλέκετε μαζί τὸν 2ον καὶ τὸν 3ον πόντο κάθε βελόνας. 4η γρ. χωρὶς ὀλιγοστεύ- ματα. 5η γραμμὴ. Πλέξατε 2 πόντους καὶ μαζί τὸν 3 καὶ 4ον πόντο κάθε βελόνας κ. τ. λ. πλέκοντας πάντα ἕνα πόντο ἐπὶ πλέον πρὶν ἀπὸ τὸ ὀλιγόστεμμα στὴν ἀρχὴ κάθε βελόνας, ὡς ὅτου σὰς μείνουν 6 πόντοι σὲ κάθε βελό- να. Τότε κάνετε τὰ ὀλιγοστεύματα σὲ κάθε γραμμὴ.

Καὶ ὅταν σὰς ἀπομείνουν 3 πόντοι σὲ κάθε βελόνα τοὺς κλείνετε ὅλους μαζί.

ΤΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ Κ' ΤΟΜΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ 1940

Α. Α. Ἡ Γιορτὴ τῶν Λουλουδιῶν
Α. Ζ. Κριτικὴ τοῦ Βιβλίου σ. 36, 134, 193
Ἀλήθειες σ. 32
Ἀποστολίδου Ἑλλησ. Ἀννα Βάξερ σ. 127
Ἀπὸ τὴν Φεμινιστικὴ Κίνησιν τοῦ 1939-19 0
σ. 137
Γιὰ νὰ εἴστε πάντα καλὰ κτενισμένες σ. 44
Γιὰ νὰ ζήσωμε εὐτυχισμένοι σ. 186, 210
Γυναῖκες ὡς μορφωθούμε σ. 45
Γυναῖκες καὶ Πόλεμος σ. 39, 88, 138
Διατροφή τοῦ Ἀσθενοῦς σ. 66
Διαλέξεις σ. 91
Δραγούμη Ἀμαρυλλίς Κριτικὴ τοῦ Βιβλίου σ.
85, 111
Δύο ἀξιομίμητα παραδείγματα σ. 254
Εἰδήσεις σ. 16, 49, 61, 90, 113, 139, 171, 194,
218, 243, 255
Ἐκδόσεις σ. 59, 89, 136, 171, 194, 218, 242
Ἐκκλησίαι Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων
σ. 245
Ἐκτακτοῦ Γεν. Συνέλευσις τοῦ Ε.Σ.Ε. σ. 45
Ἐλμα Ἡ Ζωὴ τῆς Λάλλας σ. 179, 200
Ἐμμέντιγκερ Α. Ἡ διατροφή τῶν μικρῶν παι-
διῶν σ. 42
Ε. Π. Κριτικὴ τοῦ Βιβλίου σ. 217 Ἑταιρία
Προστασίας Ἀναπήρων Παιδιῶν σ. 219
Ἐπισκέπτρις Ἀδελφές σ. 30
Ε. Ρ. Οἱ πρωτοπόροις Γιάτρισσες σ. 239
Ε. Τ. Γυναῖκες τῆς Ὑπαίθρου σ. 240
Ἡ δρᾶσις τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου σ. 252
Ἡ δρᾶσις τοῦ Ε. Σ. Ε. κατὰ τὴν πολεμικὴν
περίοδον σ. 245
Ἡ ἐκπαίδευσις διαιτολόγων Νοσοκόμων σ. 65
Ἡ ἐξέλιξις τοῦ φεμινισμοῦ στὶς χώρες τοῦ
Ἰσλάμ σ. 37
Ἡ ἡμέρα τῆς Μητέρας σ. 21
Ἡρώιδες τῆς Ἡπείρου σ. 250
Ἡ χειραφέτησις τῆς Ἀγρότιδος σ. 55
Καζάζη Σοφ. Μαρία Ἀλκοφόραντο σ. 204
Κάθε μέρα λίγη σωματικὴ ἀγωγή σ. 43
Κακούρη Κατ. Ἀπὸ τὰ θεατρά μας σ. 13, 35,
50, 83, 110, 163, 188 Κριτικὴ τοῦ Χοροῦ σ.
183 Τὸ Ρουμανικὸ Θέατρο σ. 229
Κοκκόλη Θεοπ. Οἱ Ἀθλητικοὶ Ἀγῶνες τῆς Κο-
νίστρας τοῦ Ε. Σ. Ε. σ. 169
Κοντογούρη Κ. Ἱστορία τῶν Παιδικῶν Δικα-
στηρίων σ. 89
Κορομηλάς Ρ. Ἡ μητρικὴ καρδιά καὶ ὁ πόλεμος
σ. 247
Κρισναμούρτι Πῶς βλέπω τὴ ζωὴ σ. 223
Κριτικὴ τοῦ βιβλίου σ. 31
Λαγκέρλοφ Σελμ. Ἡ γριὰ Ἀγνή σ. 97 Μεταφ.
Ι. Χρυσάφη. Ἡ ἱστορία ἑνὸς χρέους σ. 100
Μετὰ Σ. Καζάζη
Λεντμπήτερ. Οἱ σχέσεις μας μετὰ τὰ παιδιά μας
σ. 236
Λογοδοσία Ἐκτελ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Σ.Ε. σ. 93
Λουκία Συμπόνια σ. 8
Μαγειρικὴ σ. 17, 40, 91, 115, 140, 172, 195, 220
Μαριέττα Ἐπτανησία Ἡ προπαγάνδα γιὰ τὴν
διάδοσιν τῆς πατάτας στὰ Ἑφτάνησα σ. 54
Μελισσ. Κ. Πεταλοῦδες καὶ Λουλούδια σ. 149
Μιά Γυναίκα θαρραλέα σ. 60
Μιά ἐκλεκτὴ καλλιτέχνης εἰς τὴν Ἀμερικὴν
σ. 170

Μ. Μ. Θ. Δυὸ γυναικεῖες φυσιογνομίες σ. 33
Μιά συγκινητικὴ προσφορά σ. 257
Μιά φωνὴ ἀπὸ τὸ Λονδίνον σ. 254
Μόδες σ. 19, 44, 68, 92, 115, 140, 172, 195, 220, 244
Μπέζαντ Ἀννὺ Ἡ Δόξα τῆς Ἀποτυχίας σ. 145
Μπουκουβάλα - Ἀναγνώστου Ἰω. Πρῶτὴ νύχτα
ἐλευθερίας σ. 77. Τὸ κάλεσμα τῆς συμφο-
ρᾶς σ. 148. Κόκκινο στὰ χεῖλη σ. 224
Μπράουνιγγ Ἑλισ. Μπάρρετ Σονέττο 20 Με-
τάφρ. Μυρρ. Ἀλόη.
Νεκρολογία Καλλιρρόη Παρρὲν σ. 22 Ὁ Ἀεί-
μνηστος Πρ. Χριστόφορος σ. 27. Ρ. Μ. Κα-
ρατζᾶ σ. 34 Ἐδβ. Μπλουχέρ Βάξερ σ. 171
Νικοάβουρα Α. Γυναῖκες τῆς Πίνδου σ. 250
Ν. Α. Π. Μορφωτικὸς Σύλλογος Πατρῶν σ. 136
Ὁδηγία πρὸς τοὺς πεζοὺς σ. 88
Οἱ καλοὶ τρόποι σ. 18
Οἱ μαθήτριες μετ' ἄσπρα πέπλα σ. 112
Ὁ κ. Ὑπουργὸς - Διοικ. Πρωτεούσης πρὸς
τοὺς Ἀθηναίους σ. 38
Ὁ πόλεμος καὶ ἡ Ε. Ο. Ν σ. 253
Ὅσες μπορεῖτε ἔχετε καθήκον ν' ἀγοράζετε
σ. 67
Παναγιωτάτου Ἀγγ. Ἡ σημερινὴ Ἑλληνίδα
σ. 24
Παντελάκη Ἑλμ. Συμπεράσματα ἀπὸ τὴν
ἐφαρμογὴν τῆς γυναικεῖας ἰσοπολιτείας Σελμα
Λαγκέρλοφ σ. 95 Ἀνω σκῶμεν τὰς καρδίας
σ. 141 Διδάγματα ἀπὸ τὴν εὐρωπαϊκὴν τρα-
γωδίαν σ. 173. Ὅπου μᾶς τάξη τὸ καθήκον 221
Παπακωνσταντίνου Δώρα Σχολὴ Ἑλλήν. Παι-
δοκόμων σ. 197
Πέρδικα Νικ. Μιά ἐκδρομὴ στὴν Κρήτη σ.
143, 177
Παπανδρέου Ἑλ. Ἡ ἐθνικὴ ἀνάγκη τῆς κοινω-
νικῆς ἀλληλεγγύης 222
Πλεκτὰ γιὰ τοὺς στρατιώτες μας σ. 256
Πρακτικὲς Συμβουλές σ. 60, 114, 172, 243
Πρὸς τὴν φίλιν συνδρομητρίαν καὶ ἀναγνώστριν
σ. 22
Πρὸς τὸν διανοούμενον γυναικεῖον κόσμον τῆς
Ἑλλάδος σ. 69
Πρόστ Ὑβὲτ Γιὰ ἕλα κουβάρι μαλλί σ. 28 Με-
τάφ. Σ. Καζάζη
Πρωτοχρονιάτικὴ εὐχὴ σ. 1
Πῶς νὰ ἐπιτυχάνετε σ. 32
Ρεδιάδου Ἀθαν. Καλλιτεχνικὴ Κίνησις σ. 12
Ρουκμίνη Ντέβι Τὸ ὥρατό στὸν Πολιτισμὸ σ.
71 Μετ. Ἀγ. Ζάννου.
Ρουσοπούλου Ἑλ. Ποιῆς ὁδηγίαι εἶχαν δοθεῖ
στὶς Βελγίδες στὴν περίπτωσιν ἐπιστρατεύ-
σεως σ. 117 Susan Anthony σ. 154. Ἐπαγγελ-
ματικὴ θέσις τῆς χωρισμένης Γυναίκας 198
Σαμαρᾶ Θεαλ. Πρωτοχρονιάτικες Παγάνες σ. 6
Σιφναίου Ἑλ. Κριτικὴ τοῦ Βιβλίου σ. 57 Τὸ
Φάντασμα κι' ὁ Κρυμμένος θησαυρὸς σ. 122
Σοφὲς Γνώμες σ. 199
Σπανοῦδη Σοφ. Ἡ Μουσικὴ ζωὴ στὰς Ἀθήνας
σ. 161. Μουσικὲς τοῦ Ὑπαίθρου σ. 213
Σταύρου Τατιάνα Νοσταλγία σ. 2. Κριτικὴ τοῦ
Βιβλίου σ. 56.
Στὴν Κα Ἑλένη Ρουσοπούλου σ. 69
Σταματελάτου Ἀν. Περί τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ
προσανατολισμοῦ σ. 40

Σύνδεσμος Γυναικών τὸ Σπίτι τοῦ κοριτσιοῦ σ. 168

Σωματεῖον Κων καὶ Διδων ἡ Πρόοδος σ. 242
Ταρσούλη Ἀθ. Ἡ Vigée Lebrun σ. 103 Ἡ Ros Bonheur σ. 150. Κριτικὴ τοῦ βιβλίου σ. 215

Τετάρτη Αὐγούστου 1939—Τετάρτη Αὐγούστου 1940 σ. 175

Φιλοσοφικὸ Πνεῦμα Πῶς θ' ἀρχίσωμε σ. 129.
Εἴμαστε συνυπεύθυνοι σ. 159. Κριτικὴ τοῦ βιβλίου σ. 192

Φράγκου Ιφιγ. Μποροῦμε ἂν θέλωμε σ. 81
Ἀγνοοῦμε τὸν ἑαυτὸ μας σ. 106 Τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον σ. 183. Τὸ Οἰκογενειακὸ περιβάλλον καὶ ἡ σειρὰ γεννήσεως σ. 207.
Ἡ ἐπίδρασις τοῦ γένους στὸν χαρακτήρα σ. 232.

Χρυσὰ ἔπη σ. 142.

Κριτικὴ τοῦ βιβλίου σ. 135

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἀντωνιάδου Ἀννα Μὴ βαρεθῆς σ. 157

Ἀντωνιάδης Μ. Μηνεμία σ. 6

Βαλαωρίτη Ἐνθούμις σ. 23

Δαπέργολας Χρ. Ἀπλὴ προσφορὰ σ. 53

Διαμαντόπουλος Χρ. Ἀνομοὶ σ. 6. Τὸ Καταφύγιο σ. 26 Οἱ νεκροὶ σ. 46

Δόξας Τάκης Ἐνας στίχος ἀπλὸς σ. 213
Hesse Herm Μέσα στὴν Ὀμίχλη Μετάφ. Μύρρας Ἀλὸς

Καραπάνος Γεώργης Μὴ ζηλέψης ἐκείνους σ. 145

Κίπλιγκ. Ἀν. Μετάφ. Καρβούνη σ. 174

Κοροπούλη Νίνα Amore per un figlio σ. 49

Λιακάκου Καλλ. Νοσταλγία σ. 30

Μαβίλης Δ. Κέρκυρα, Καρδάκι σ. 222

Μελισσάνθη Ἐπίκλησις σ. 105

Μικιεβιτς Ἡ Ἀγάπη σ. 142

Μπαλὴ Τίλλια Τοῦ Ὀλέθρου σ. 126 Οἱ Ὀνειροπαρμένοι σ. 128

Μυρτιώτισσα Κουβέντες. Ἐχεις πεθάνει; σ. 80

Φτάνει ἓνα δένδρο σ. 111

Νιρβάνα Π. Χειμωνιάτικη Ζωγραφιὰ σ. 26

Παλαμᾶ Κω. Ἀπὸ τὴν Ἀσάλευτη Ζωὴ Στὴν

Καλ. Παρρὲν σ. 23. Ἀγάπες σ. 228

Παπαντωνίου Ζαχ. Εὐθανασία σ. 50. Πανθειστικό Ἀνάκρουσμα. Ἡ προσευχὴ τοῦ ταπεινοῦ σ. 16 Ὁ Κομμένος πεῦκος σ. 203.

Πολέμη Ι. Ὁ χειμὼν σ. 26

Σαμοιλίδης Ἀρσ. Τί εἶναι ἡ ἀγάπη σ. 49

Φαλαγγὰ Μαρία Ἀπόγνωση σ. 49

ELBEO

ELBEO

Ἡ καλύτερα Κάλτσα

γιὰ τὸν καλύτερο κόσμον

Πυκναὶ περιπάτου
καὶ διαφανεῖς ἀνάποδες
βραδυνές.

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καλὰ
Καταστήματα εἰς τιμὰς ἀπολύτως
ὠρισμένες.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

ΣΙΛΚΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Μητροπόλεως 44-45 - Τηλέφ. 25 401

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΙ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥ OREODONT ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΠΡΟΙ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥ OREODONT ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΤΙΣΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΝ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩΙ ΚΑΙ ΚΥΠΡΩΙ

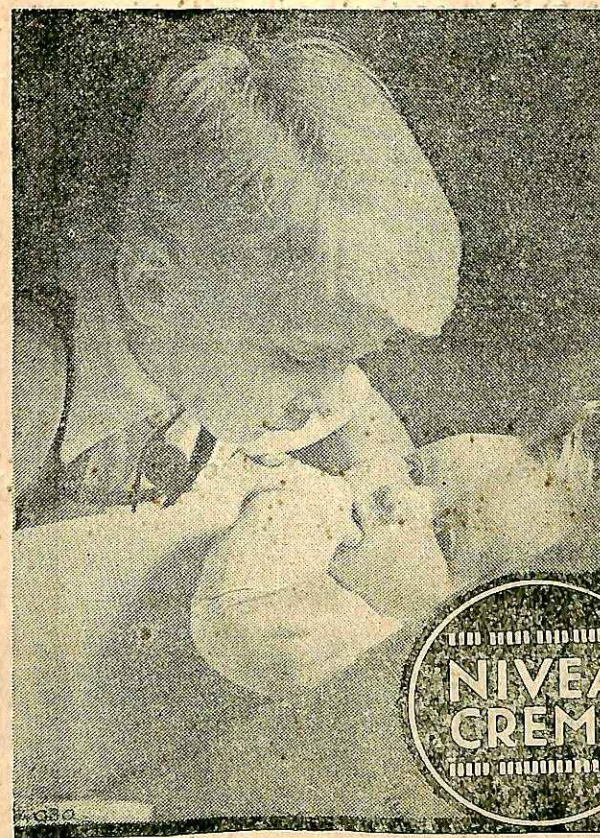
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF TRUST COMPANY 205, West 33rd Str. NEW YORK

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΨΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

Γελκτικά
παιδιά.
δέν είναι ἀλήθεια;

Κυττάτε τὴ καλὴ ὄψιν ποὺ ἔχουν αὐτὰ τὰ
παιδιά. Καὶ αὐτὸ διότι ἡ μητέρα των μετα-
χειρίζεται διὰ τὴν περιποίησιν των τὴν
NIVEA. Τὸ δερματὰκι των εἶναι βελουδένιο,
τρυφερό καὶ ῥοζ. Χάρης εἰς τὴν περιποίησιν
μὲ NIVEA ἀπὸ τὴς πρώτης ἡμέρας ἐπρὸς
φυλάχθησαν ἀπὸ ἐξανθήματα, ἐνοχλητικὰ
συγκαύματα καὶ πληγές.

Ἡ κρέμα NIVEA τρέφει τὸν τρυφερόν
ιστόν τοῦ δερματος καὶ προσφυλάττει αὐτὸ
ἀπὸ τὰ καυστικά ὑγρά (οὖρα).
Προϋπάρχουσαι βλάβαι θεραπεύονται γρήγο-
ρα. Εἰς τοὺς ἐρεθισμοὺς ἡ NIVEA ἐνεργεῖ
ὡς δροσιστικὸν καὶ καταπραυντικόν.

Τὸ μικρὸ κουτί δρ. 9.— τὸ μεσαῖο δρ. 17.—
καὶ τὸ μεγάλον δρ. 33.—

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΙΔΡΥΤΗΣ
1841

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ' 28^η ΙΟΥΝΙΟΥ 1940 » 10.680.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΥΖΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Προεξόφλησις συναλλαγματικών και γραμματίων εις διατάγην, τοκομεριδίων και άλλων οίωνδηποτε έμπορικών και βιομηχανικών τίτλων.

Άγορά και πώλησις έξωτερικού συναλλάγματος.

Δάνεια και πιστώσεις δι' άνοικτου λογαριασμού επί ένεχύρω δημοσίων χρεωγράφων, μετοχών και όμολογιών εταιρειών, έμπορευμάτων και ένεχυρογράφων.

Προκαταβολαί επί φορτωτικών και πιστώσεις προς παραλαβήν φορτωτικών έν τη άλλοδαπή.

Καταθέσεις όψως, προθεσμίας και διαρκείς εις δραχμάς.

Καταθέσεις Ταμιευτηρίου εις δραχμάς.

Τηλεγραφικαί και ταχυδρομικαί έντολαί πληρωμής επί του έσωτερικού και του έξωτερικού.

Έκδοσις πιστωτικών έπιστολών.

Έκδοσις έπιταγών επί του έσωτερικού και του έξωτερικού.

Είσπραξις συναλλαγματικών, γραμματίων εις διαταγήν, έπιταγών, φορτωτικών και άλλων άξιών.

Άγορά και πώλησις μετοχών και όμολογιών έν τω Χρηματιστηρίω Αθηνών διά λογαριασμόν τρίτων.

Φύλαξις χρηματογραφων παντός είδους.

Έκμίσθωσις χρηματοκιβωτίων προς φύλαξιν τίτλων και τιμαλφών άντικειμένων.

Παροχή έγγυήσεων υπέρ τρίτων.